

Ta deg TID

Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum

90 tekster om tid

Av studenter og ansatte ved DMMH

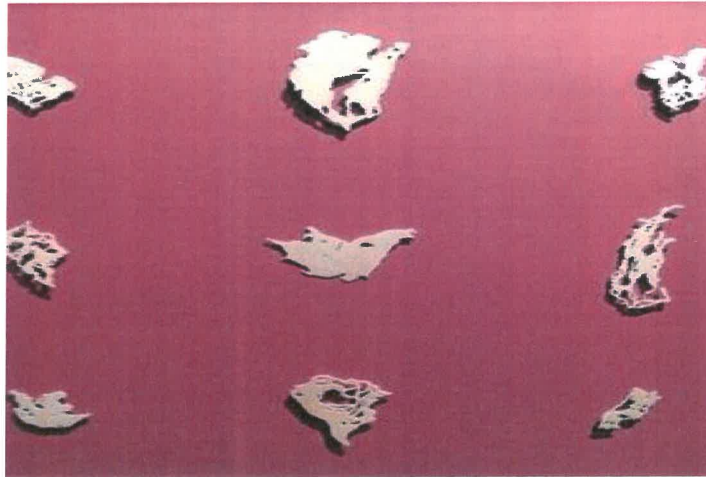
Hjertet mitt er av gull,
Men du kan også finne mange hull.

Det har gått igjennom mye,
men finner også på noe løye

Det har det ofte bra,
Men nå må jeg dra.

Nå kommer høsten.

*Hør!
Vinden blir sterkere,
Og luften er full med blader,
Vi har hatt
Våre fine sommerkvelder
Nå er det klart for oktober.*

Sinnjer

Varme!

Langt inn i skogen ligger en liten hytte.

Ute er det kaldt, med frost på vinduene. Inne er det lunt og varmt, med varme fingre.

Inne står et lys å brenner, ingen trenger å hakke tenner.

Lyset er stort og sært, men ganske populært.

Etter mange timer med varme, begynner lyset å falme.

Drypp, drypp, drypp.

All talgen lander på steingulve, og lager en vakker havfrue.

Benedikte

En venn

En venn
To venner
Tre venner
Fire
En venn er god
Han får meg til å flire

En bror
To brødre
Fetter og kusine
Søsken som er venner
Er nære og fine

En venn
To venner
Ni venner
Ti
Man kan ha mange venner
Men være ensom fordi

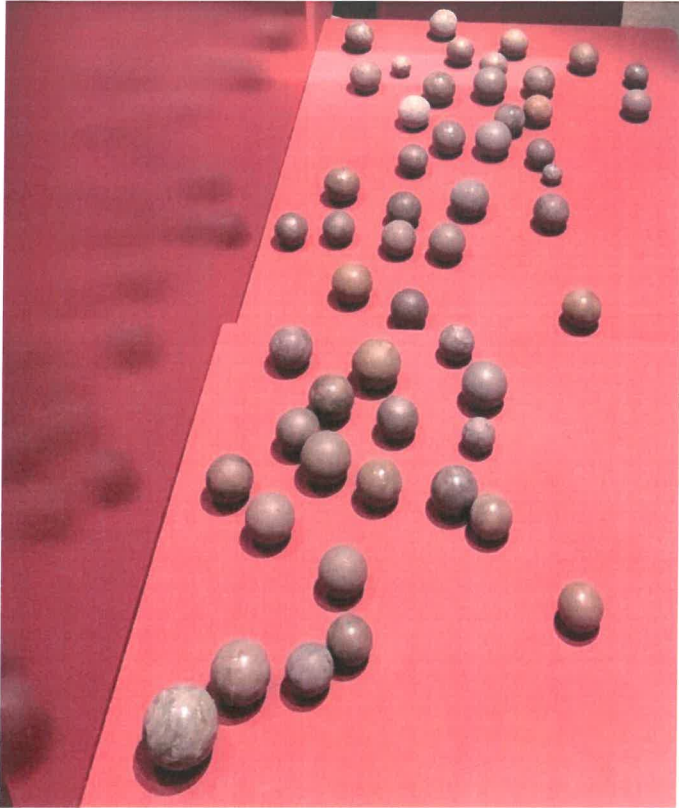
Ti barn
Elleve barn
En gruppe barn på nitten
En gutt kaster sand på en annen
Han sitter igjen, ensom og skitten

Tretten barn
Fjorten barn
En jente med en spade
Hun setter seg med gutten
Og de blir venner på slutten

Mange objekter i fokus, men hva legger man merke til? Kanskje man bruker tiden sin på å telle hvor mange figurer man ser, eller kanskje man bruker tid på å se hva hver figur egentlig er. Hva ligner disse gjenstandene på? Kanskje det ligner på noe helt annet for noen enn det du selv tenker på. Noe som er sikkert er at man kan bruke lang tid på å studere, utforske og snakke om nettopp dette kunstverket.

Baller, en ball, to baller, tre baller..

Hvor mange baller har du i luften?

Vi mennesker er flinke til å lage planer, planer vi kanskje ikke rekker.

Tiden løper fort, like fort som en sten ball triller.

Mennesket prøver å løpe etter tiden, men ballens fart stiger og stiger.

Når den ene ballen forsvinner, skaffer vi en ny ball, kanskje til og med to.

I denne tid er det lett å glemme, glemme det en skulle huske.

Hva om du bare lar alle ballene trille sin vei?

Kanskje en blir fri? Føler seg mer tilstrekkelig?

Eller faller livets mening sammen?

Villsvinet i skogen

Skogen, stor og granli,
med trær høy som en tsunami.

En bakke, grønn og frodig,
med et villsvin, stor og modig.

En bakke opp, og en bakke ned
nederst i bakken, et høyt tre.

Villsvinet, modig er han,
trasker opp, langs en gran.

Granen står sterk og fast,
og villsvinet han er rask.

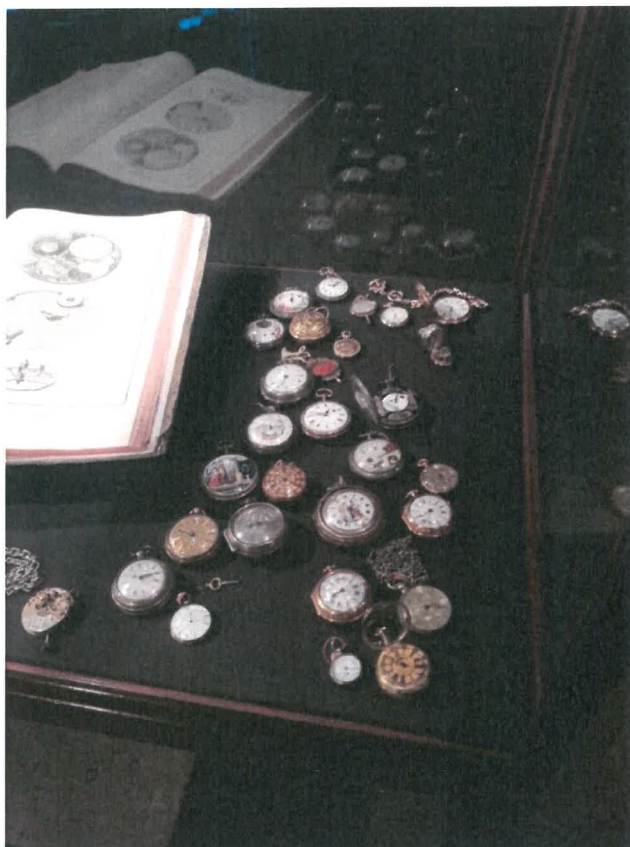
Høyt i toppen av dette tre,
der villsvinet endelig kunne se.

- *Sofus Maksimus*

Tidsmuseum besøk

Tikk takk tikk takk tikk takk tikk takk
Klangen
Jeg ble møtt av et orkester av klokkesangen
Det ble fanget av mitt øre
Hysj nå må jeg høre
Tikk takk tikk takk tikk takk tikk takk

Gullklokka

Klokka drar meg tilbake i tid.
Jeg blir dratt tilbake til min barndom i Belgia.
Gullet, figurene og jåleriet på klokka vekker minnene om Brüssel.
Byen med statuer, gull, katedraler, og slott rundt hvert eneste hjørne.
Byen med skilt på fransk, og på flamsk.

Jeg tenker på alle kirkene, borgene og slottene jeg fikk se.
Den spektakulære arkitekturen.
Bygninger med statuer i gull med store klokker.
Kirker med gull og klokketårn.
Torv med gull og klokketårn.
Slott med gull og klokketårn.

Jeg tenker på skolen.
Skolen som var et tidligere jaktstott.
Lysekronene i musikkrommet.
Søylene i kantina.
Trappa i hovedinngangen.

Jeg tenker på den gode maten.
Den gode sjokoladen.
Den gode vaffelen.
Den gode pommes frites.
Den gode ølen.
Ironisk nok husker jeg ølen.

Klokka for meg viser ikke tid.
Klokka vekker frem minner.
Gode minner.
Minner få nordmenn forstår.

Student DMMH

Mine tanker om utstillingen

Vi gikk inn i museet og fikk et overblikk over rommet. Rommet var delt i 8 forskjellige utganger fra en romersk klokke. Man kunne lett se at temaet var tid. Det første man ser når man kommer inn er dette leksikonet og klokkeurene inne i fire glassvegger. Og i denne lå det 36 lommeur, urverk og urnøkler. Og verdens første leksikon. Det var det som var mest interessant og utrolig på dette museet.

Dette er verdens første leksikon, og den ligger i et museum i Trondheim. Ganske utrolig. Hvorfor har den havnet her, og hvordan. Med klokkene som ligger rundt gir det meg en tanke på tiden og hvordan ting var når dette leksikonet ble skrevet. Jeg likte mange av tingene som var utstilt og syns det var interessant.

Høstens stemme

Jeg hørte en røst

Og nå er det endelig blitt høst

Det er altså slutt på varme og klamme kvelder

Fordi nå er det innekos som gjelder.

Tid for museum

Museum, kunst, utstilling og skole. I utstillingsrommet ble vi møtt av en vegg/skap av majestetiske klokker som bare glinset mot meg. Det var overveldende og min første tanke var «Tenk å sove med alle disse klokkene på rommet» hvor hver klokke slår et millisekund i utakt og du bare ligger og vrir deg og hører: TIKK-TIAKK, TIKK-TIKK, TAKK-TAKK-TAKK. Fysj. Alle som var til stede på utstillingen sto samlet og fikk en presentasjon av kuratoren som forklarte litt om hvordan utstillingen var lagt frem og hva den gikk ut på. TIKK-TIKK- TIKK. Selv om kuratoren snakket, var hode og fokuset mitt på lyden klokkene hadde laget. TAKK-TAKK-TIKK. Stemmen til kuratoren ble bare svakere og svakere, jeg ble mer og mer irritert på å se for meg lyden av klokkene, TIKK-TAKK-TIKK-TAKK-TIKK.

Student

Klokke med farger

Vi var på et museum i byen på fredagen som var. Vi skulle selv finne noe som vi skulle ta bilde av noe som vi syntes var interessant. Vi startet og ta bilder og undersøke hele rommet som vi skulle være i. etter en god del leting så gikk jeg rundt hjørnet og så dette. En lang og tynn klokke som sto på gulvet. Det var noe med fargene som gjorde til at jeg ble tiltrukket til den. Med en gang så tenkte jeg på filmen *Alice in the wonder land*. Dette var en stor favoritt når jeg var liten. I den filmen så er det mange gjenstander som har sterke farger og underlige former. Jeg fikk en virkelig stor glede av og se denne klokken og fikk minner spilt i hodet om min egen fantasi når jeg var liten. Denne klokken var ikke det største eller det de andre ble tiltrukket mot, men for meg så var dette noe som minnet

meg veldig om barndommen.

En utstilling om tid

Vi ble vist inn i en stor sal med mørke røde vegger og dempet belysning. Det var en slags ro over hele rommet. Før vi fikk gått i gang med å gå rundt å se ble vi gitt en introduksjon til utstillingens tema og innhold. Etter introduksjonen fikk vi gå rundt for oss selv. Det var klokker, tøy, tegninger, bøker og andre gjenstander som var flere hundre år gammelt. Jeg valgte meg ut særlig to gjenstander som fanget min oppmerksomhet. På bildet er det to bordur. De er sammensatt av materialer som messing, kobber, stål, sølv, skinn og tre. Til venstre er det et bordur fra Tyskland fra ca. 1590-1610. Til høyre er det et bordur fra Norge fra ca. 1630-1660. Grunnen til at disse fanget min oppmerksomhet er de unike detaljene og det magiske håndverket som har gått inn i å lage dem. Jeg synes oppriktig de var fantastisk fine. Underveis i utstillingen tok jeg meg flere ganger i å bli imponert over hvor bra reservert disse gjenstandene er. På en av veggene var det et sitat av Albert Einstein som jeg likte godt. Det lyder slik «det vakreste man kan oppleve, er det mystiske. Denne grunnfølelsen står ved vuggen til all sann kunst og vitenskap. Den som ikke kan fornemme det mystiske, og som ikke lenger kan undre seg over det man ser, er så godt som død, og med sluknede øyne.» For meg betyr dette at for å kunne forstå verden, våre følelser, det vi ser og det vi tenker må vi kunne undre oss. Om man ikke har evnen til å undre seg så eksisterer man bare, man lever ikke livet. Uten evnen til å undre seg og bruke fantasien så er man så godt som død. Uten undring har vi ingenting.

-Therese, 2. klasse student ved DMMH

Kunstindustrimuseet

Da jeg kom inn på kunstindustrimuseet tenkte jeg i utgangspunktet at «oi, her var det mange rare ting...». Jeg er i grunn egentlig ikke en person som liker verken kunst eller museum og finner det ofte kjedelig eller lite interessant. Men da jeg kom inn på kunstindustrimuseet ble jeg møtt av mange spennende og rare ting, som fort fanget blikket mitt. Det var klokker overalt, i alle mulige forskjellige fasonger og størrelser, og det var former, mønster og mye eldre gjenstander.

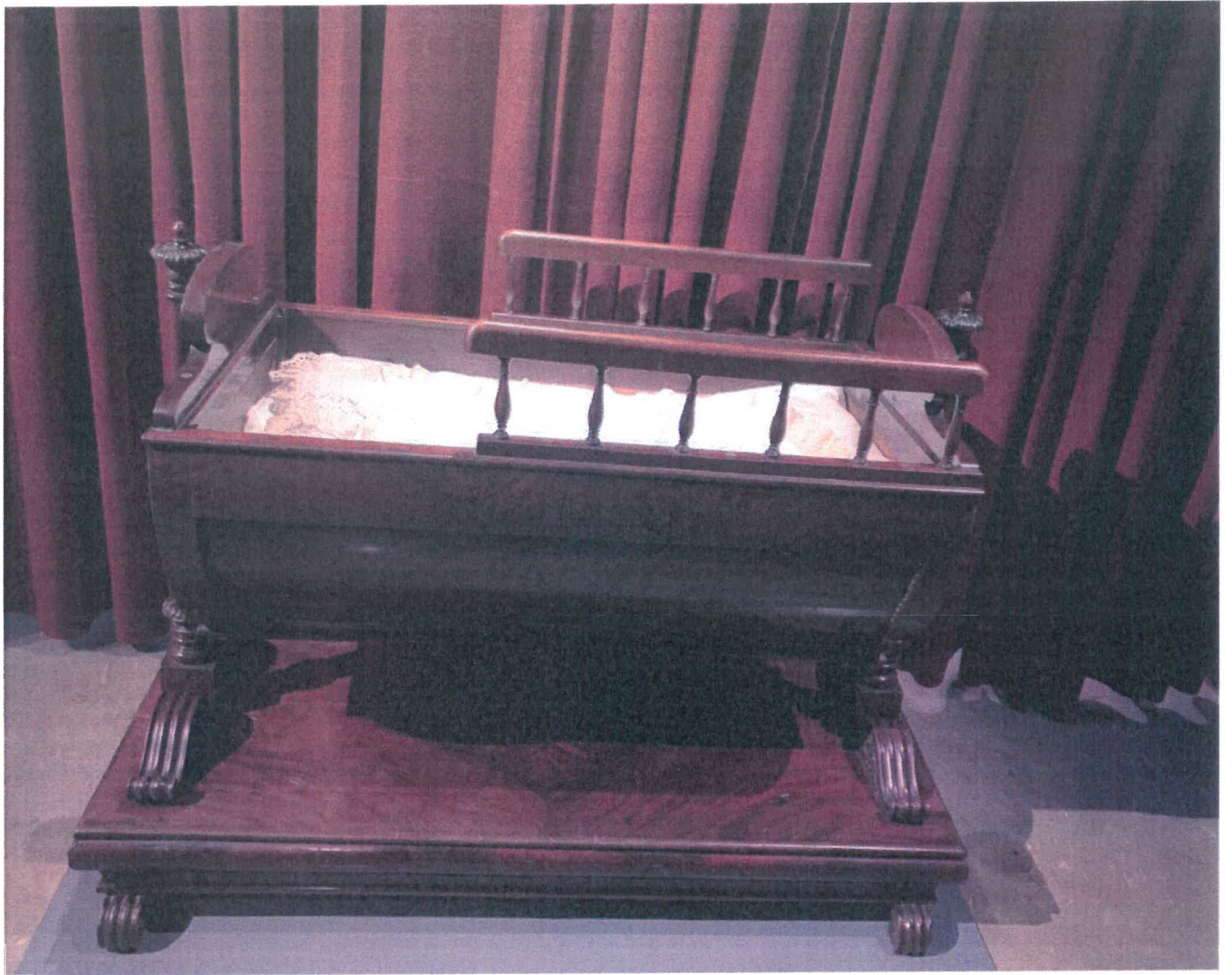
Jeg bevegde meg rundt i rommet og tok bilde av det meste jeg fant, da det skulle bli brukt i diverse oppgaver. Jeg rundet et hjørnet og støtte rett på en vugge.

Denne vuggen gjorde noe med meg, det var som om jeg ble dratt rett tilbake til barndommen. Da jeg ble født hadde min pappa bygget en vugge. Den lignet på mange måter på den vuggen jeg fant på museet og vekket dermed mange gode følelser hos meg. Da jeg ble litt eldre bygget pappaen min slike vugger til meg og mine søstre – ikke for oss til at vi skulle sove i, men til våre dukkebabyer.

Vugger minner meg derfor i stor grad om min barndom og de gode følelsene jeg hadde som barn i leken.

Konstanse

Tiden som gikk

(Anna Harsjøen Nordfjell)

Når vi først møttes var ikke tiden inne
jeg trodde og viste innerst inne
du trodde og viste innerst inne
at jeg og du en dag skulle dele
gledene
sorgene
oppturene
nedturene
livet
vi skulle dele alt

Og nå er det for sent
for vi lot tiden gå
den gikk i fra oss
og igjen står jeg
med alt for meg selv

Tiden går
det var et år i går

Jeg savner deg
jeg savner oss
jeg savner et sted der tiden alltid sto stille
bare for at vi to var
sammen

TID

Det er no' med det her å vær
for tiden den er alltid her,
eller er det det den ikke er?
men én ting er jeg sikker på
at tid kan komme – tid kan gå
og noen ganger går den fort
så fort at jeg får intet gjort
mens andre ganger går den ei
ja, særlig når jeg kjeder meg
da ønsker jeg at den skal fly
og ta meg med til bygd og by
En stille stund – alenetid
En stund med fler' – venninnetid
og tenketid og egentid
og saktetid og hurtigtid
for tiden lar meg ta en kikk
på det som kom og det som gikk
en klokke hjelper meg med det
jeg sitter på den og ser ned
på tiden der den rundt meg er
den sørger for at fjern og nær
kan leve liv i glede sorg
i fortid, fremtid – livets borg
det er no' med det her å vær
i tidens grep i all slags vær
å vite at den alltid vil
bli med meg inn og ut av tvil
det å ha tid det liker jeg
så kjære tid kom hit til meg!

TID

EN DØD FUGL

En død fugl

Hvor har den vært?

Den har fløyet verden rundt

Sett mange forskjellige mennesker

Sett skoger, fosser og enger

Truffet mange nye venner

Hatt det gøy i sola

Hatt det gøy i regnet

Hatt det gøy i vinden

Men

Den ble tatt av stormen

Den store stormen

Flagret med vingene

Skrek «Jeg vil ut av denne stormen»

Pang

Et vindu

Stormen er over

Nå er det bare igjen

En død fugl

Student 2 året DMMH

Eстетisk opplevelse:

Det er en kald vinter natt i Trondheim, en liten gutt går rundt i gatene, han fryser. Det er kaldt, hvor skal han gå? Han ser det lyser inne i et lite hus. Gutten går å banker på døren, det er kaldt og gutten fryser. Han håper det kommer noen å låser opp, han er sulten og kan ikke huske sist han spiste ett varmt måltid. Han ser at det er noen som står å ser på han igjennom vinduet. «Kjære herre, kan jeg få komme inn å spise ett varmt måltid, jeg har ikke spist på flere dager, jeg husker ikke tid, jeg husker ikke klokkeslett, jeg husker ikke dag, være så snill, snille herre.». Mannen kommer å låser opp døren. «Kom inn så skal jeg ordne deg en kopp med varm drikke og ett fat med noe godt å spise, men du får ikke bli så lenge, det har jeg ikke tid til». Gutten går inn i huset, på alle vegger henger det klokker, klokker i alle fasonger, i alle størrelser, noen små, noen store, noen gamle og noen nye. Gutten stopper opp å ser på en klokke, den er i gul, men den er ikke blank eller skinner som gul. Den er gammel, sikkert mange tusen år, tenker gutten. Lurer på hvem denne klokken har vært sin, må ha vært en velstående mann med mange båter og mange hus, tenker han. Kanskje en konge, ja kongen, kongen over alle kongene. Men plutselig, plutselig høre han en lyd, en stemme. «Hei lille gutt, hva gjør du her?». Gutten ser seg rundt, «Hvem er det? hvor er du?» «Her, jeg jeg her» sier en stemme.

Kari Steihaug
Strikket kjole og motor
Norge
2002

Denne kjolen fanget blikket mitt. For meg var dette virkelig definisjonen på tid. For meg handler tid om det å stoppe litt opp og å leve akkurat nå. Da jeg så på denne kjolen stoppet tiden litt opp og jeg ble stående og se på den. I tillegg så minte kjolen meg om barn og min barndom, og jeg tror mange av barna ville stoppet opp ved akkurat denne kjolen. Jeg tror også at kjolen kunne vært noe som fanger blikket til barna. I en hektisk hverdag er det viktig å stoppe opp og ta seg tid til de små tingene. Ta vare på de små og gode øyeblikkene. Dette kan refereres tilbake til barnehagehverdagen. Tid kan være så mye, men akkurat der og da, når jeg sto og så på den lange kjolen som sakte men sikkert ble en maske mindre og enda en maske mindre, ja da sto tiden faktisk helt stille!

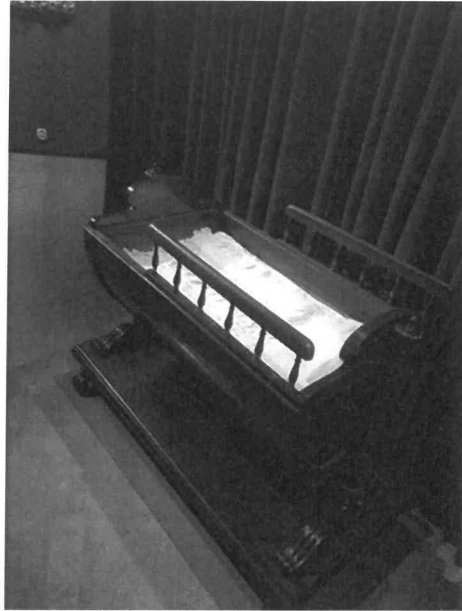

Brødre

Det første objektet på utstillingen jeg la merke til var maleriet av brødrene Drejer, malet av Jacob Petersen 1820-1830. Storebror sitter ved skolebenken, med det som sikkert er lekser. Lillebror har noe i hånden som ligner en leke, muligens en fiskestang. Storebror viser fram det han har skrevet med blikket festet på lillebror. Lillebror ser ikke spesielt interessert ut. Han vil leke videre. Guttene minnet umiddelbart om mine gutter så tror nok det var derfor det var dette objektet som fanget min oppmerksomhet. Søskenkjærlighet og brorskap. Det handler om å være støttende og hjelpende. Et forbilde.

Vugge

Vugga var noe som traff meg da vi var på museum. Vi starter livet gjerne i en vugge, og som baby så har man behov for mye søvn og store deler av dagen går til å sove. Denne vugga er fra 1800tallet og man kan se så forseggjort den er, med alle detaljene. Den er laget utrolig fin og jeg kan se for meg at denne vugga var smykket i et rom og barnet som lå i vugga var også et smykke og en glede for en familie. Med tiden så kan man se at vuggene har forandret seg. De er masseprodusert, og det finnes ikke så mange unike. Men denne vuggen, den kan man se det er brukt tid på å lage, og jeg får en følelse av at barnet som lå i vuggen ble verdsatt og at det var ventet på.

Estetisk opplevelse av kunstmuseum

Turen til museet startet med at jeg og min studiegruppe dro ned til midtbyen for å kjøpe baktpotet, siden det var flere matboder ute på torget og vi hadde god tid. Tiden gikk fort når man er sulten og har gode venner rundt seg, og det tok ikke lang tid før vi måtte gå mot kunstmuseet. Vi gikk inn i museet, sprita hendene våre og låste inn sakene våre i et skap.

Når vi fikk gå inn i rommet der alle gjenstandene var synes jeg det var et veldig mørkt og dystert rom. Jeg klarte ikke helt å sette ord på hva denne kunsten handlet om. Jeg og min studiegruppe gikk mot læreren slik at hun kunne godkjenne at vi var der. Etter at vi hadde gjort det måtte vi vente på den andre studiegruppen som skulle være der med oss. Vi kunne gå rundt å se oss om, men selv om jeg fikk se flere gjenstander, gjorde ikke det at jeg forstod mer av kunsten og hva de handlet om.

Den andre gruppen hadde kommet og vi fikk mer informasjon om hva kunsten handlet om og at vi kunne gå rundt for å ta bilder til matematikken og norsken. Kunsten i dette museet handlet om tid og tema for utstillingen var «ta deg tid».

Da jeg gikk rundt var det to ting som bemerket meg, den store klokken i midten av rommet som viste vei til hver avdeling i rommet. Det var tolv avdelinger og det var tolv tall på den klokken i midten av rommet. Jeg synes det var kult at de hadde en klokke som viste vei til alt når temaet handlet om tid.

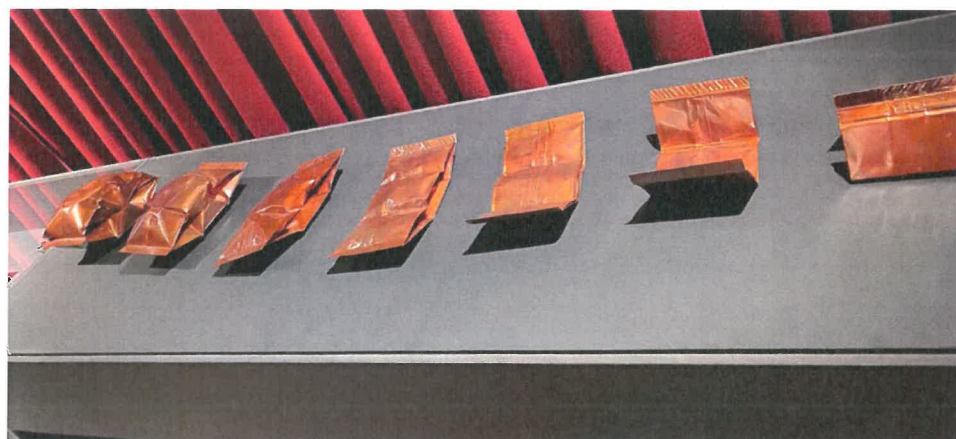
Det andre som bemerket meg var smykket laget av kobberspiraler og de to japanske figurene i midten av smykket. Jeg synes det var rart å tenke på alle de kvinnene som har brukt alle de spiralene, men samtidig tenkte jeg på hvor mange år det faktisk er til sammen med alle de spiralene de har laget et smykke av. Det sto 687 år på informasjonen, det er mange år og mange kvinner.

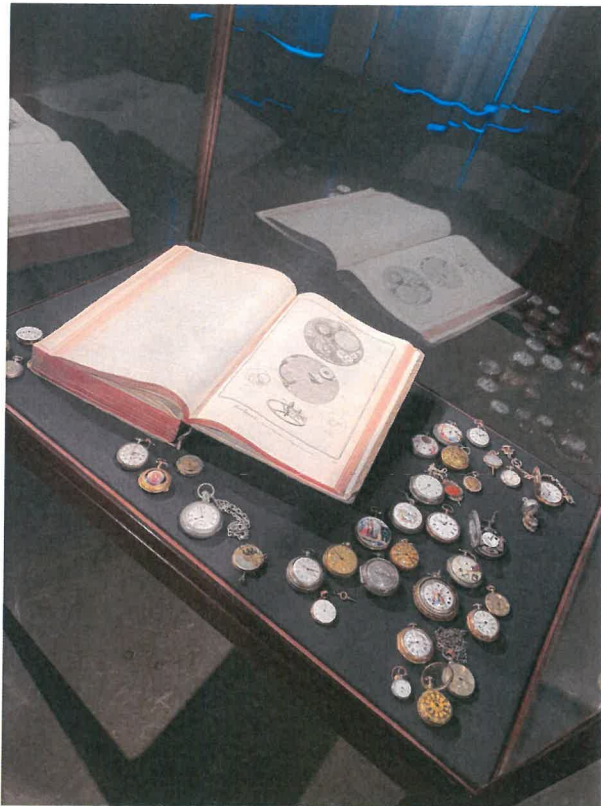
Inntrykk fra kunstindustrimuseet

I forkant av besøket på kunstindustrimuseet, var jeg både spent på gjenstander, temaet for utstillingen og hvordan utstillingen var lagt opp. Jeg hadde ingen forventninger og tanker om hvordan det skulle være, før jeg kom dit. Når vi først kom inn i museet var det et litt annet og mindre museum enn jeg kanskje har vært borti før.

Stemningen i rommet var veldig behagelig og rolig, og man så flere gjenstander og monter med en gang man kom inn i rommet med utstillingene. På veggen, med en gang man kom inn, sto det «ta deg tid» og dette var temaet for hele utstillingen. Mitt første inntrykk fra det temaet var at jeg ikke helt forsto hva det betydde og hva jeg kunne forvente å se, utenom helt konkret klokker og ur. Flere av gjenstandene der var det først vanskelig å forstå at hang sammen med dette temaet. Klokkene og urene som var der forsto man jo litt på automatikk, at hang sammen med tid, men det var også, blant annet, en kjole og andre objekter som var vanskelig å skjønne hva var, som man ikke forsto i første øyekast hvordan hang sammen. Disse informasjonsskrivene som hang på veggene hjalp med å forstå noen, mens andre var vanskeligere. Ved å snakke litt sammen og tenke litt hjalp til å forstå sammenhengen og hva det hadde med tid å gjøre. Noe jeg så på museet var, noe som lignet på, noen poser med popkorn, hvor det var syv poser, og de gikk fra flate, til helt fulle, slik de gjør i en mikrobølgeovn. Dette var noe som interesserte meg, først og fremst fordi det var noe jeg kunne relatere til og noe jeg har sett før, men ikke i denne formen. Dette er også noe som slo meg at kunne være veldig interessant for barn å se, fordi de kanskje har sett hvordan en helt flat pose med popkorn, blir helt oppblåst etter to minutter i en mikrobølgeovn og hvordan dette skjer.

LEKSIKON OG KLOKKER

Jeg har valgt å skrive om dette bilde. Dette var noe som inspirerte meg på museet, eller fikk meg til å tenke mer som. Vi fikk fortalt at dette leksikonet var verdens aller første leksikon. Leksikonet var satt sammen med mange ulike klokker. Nå husker jeg ikke hva disse type klokker kalles, men det var slike klokker som de brukte i gamledager. Det var akkurat gamledager jeg begynte å tenke på. Hvordan var det da de skrev og lagde verdens første leksikon? Hvor kom ideen fra? Og hvordan var deres hverdag i forhold hva min er i dag? Jeg tror sammensettingen av leksikonet og klokkene var grunnen til at tankene mine gikk så langt som de gjorde. Det er rart, fascinerende og nesten noen ganger litt skummelt å tenke på hvor mye som forandrer seg over tid. Kommer noen til å skrive oppgave om hvordan vår verden er om 200 år?

Kunstindustrimuseet etterarbeid

(Lintøypresse, Eik, Ibenholt, Nederland, 1670-1700)

Jeg valgte lintøypressen som min gjenstand, ettersom jeg synes selve gjenstanden vekke interesse hos meg. Ved å se på gjenstanden kunne man se hvor langt utviklingen hadde kommet allerede på slutten av 1600-tallet. Måten de brukte denne maskinen for å presse lintøy og klær, viser at de allerede da hadde funnet en måte å stryke tøy på. Dette synes jeg var interessant, og valgte å prate med hun som arbeidet på museet for å få informasjon om gjenstanden. Hun fortalte at dette var deres måte å stryke klærne på, og hvordan de skrudde på stanga i midten for å få lagt tøy i klem mellom selve plata og jernet. Denne gjenstanden vekke interesse for meg ettersom det var fine utsmykninger og fint arbeid. Jeg ble forundret over hvordan de brukte denne gjenstanden som et «strykejern» og at de allerede på den tiden hadde lagd en gjenstand som var brukervennlig for å stryke tøy deres. Du kan se at gjenstanden har oppbevaring og er et møbel i seg selv. Møbelet er laget i eik og ibenholt og du kan tydelig se det fine tremateriale som er brukt. Jeg vil tro at dette ikke var noe alle hadde i hjemmene sine på denne tiden. Dette gjenstanden gjorde at jeg følte jeg ble dratt tilbake i tid, og kunne sette meg inn i hvordan det var å stryke lintøy på slutten av 1600-tallet. Gjenstanden var konkret og man kunne tydelig se hva den skulle brukes til. Flere av de andre gjenstandene på museet var abstrakte og vekke ikke like stor interesse hos meg. Det gjorde akkurat denne lintøypressa på grunn av utsmykningen og hva den ble brukt til.

- Kristine

Norsk etterarbeid

1. «Studentenes favoritter» (etter en ide av museet)

Å dra til det nordenfjeldske kunstindustrimuseum var en kjempe fin opplevelse. Temaet «tar du deg TID» var interessant tema med flotte utstillinger. Det var behagelig å gå rundt i det stille rommet med gjenstander fra mange år tilbake: klokker, bilder, skulpturer, gamle gjenstander, speil og ting man hadde for lenge siden. Jeg har valgt gulvur fra kunstindustrimuseet. Jeg synes den var utrolig fin å se på. Dette var noe de typisk hadde stående i hjemmet som ble oppfunnet på ca. 1500-tallet. Den er fin å se på, ganske stor gjenstand som tar plass og gjenstanden blir i sentrum. Dette er en typisk klokke som minner om fra før i tiden som laget lyd hver time eller ved midnatt. Den er laget av eik, messing og ibenholt. Materialbruken gjør at den ser ganske luksuriøs ut, den ser verdifull ut og praktfull. Det er også det som berører oss med gjenstanden, at den ser så fin ut. Den tilhører Edvard Røhmen og er utstilt på det nordenfjeldske kunstindustrimuseum. Synes den passet veldig fint inn i det store rommet med mange forskjellige gjenstander, og den sto litt bort fra flere klokker som sto sammen der man så alle de forskjellige klokkene store og små. Men jeg synes denne skilte seg ut da den sto litt for seg selv og at den var stor i størrelsen og med et fint materiale. Jeg likte også farge kombinasjonen av: brun-eik og messing.

Jeg kan se for meg at denne var plassert i et hjem i stuen ved flere stoler og kommoder. Jeg bare ser for meg at den står der så praktfull og i sentrum av rommet som skiller seg ut.

Absolutt min favorittgjenstand i utstillingen.

-Malin Moen

VEGG	
<i>Fra venstre</i>	
Edvard Røhmen, gulvur Eik, messing, ibenholt Norge 1905-1906	
Johan Nyberg, veggur Forgylt tre, messing, glass Sverige 1787-1801	
Anne Line Sund Keramikk Norge 2007	
Bordur / tabernakelur Kobber, messing, stål, sølv Tyskland 1590-1610	+ Gabriel Roldt, bordur / reiseur Messing, sølv, glass, skinn, stål, tre Norge 1630-1660
Pendelverk fra lite veggur Tre, messing, bly Ukjent sted Ukjent tid	+ Angelo Mangiarotti, bordur Plast, messing, emaljert aluminium Italia 1962
Otto van Meurs, gulvur Valnøtt, bronse Nederland 1750-1775	

Malin

Det Nordenfjeldske Kunstindustrimuseet i Trondheim har en utstilling med temaet «Ta deg tid». I denne utstillingen fikk vi se mange typer representasjoner for begrepet «tid», vi fikk se alle mulige typer klokker, forskjellige bilder, videoer og andre former innenfor dette temaet. Jeg ble veldig imponert av utstillingen og syntes det var spennende og gå å se på alt det hadde satt fram. Det var utstillinger fra mange forskjellige tidsperioder, noen med mange detaljer og andre som var helt enkle, det likte jeg.

Som sagt viste denne utstillingen mange forskjellige former for konseptet tid som jeg synes var ganske interessant, inkludert dette bildet av popcorn som poppes. Jeg valgte dette bildet fordi jeg synes det var en så lett og genial måte å få frem museets tema på. Jeg ble overrasket over dette bidraget, nettopp fordi det er så enkelt og oppfinnsomt. Det var spennende å se på alt de hadde satt ut og jeg koste meg underveis i utstillingen.

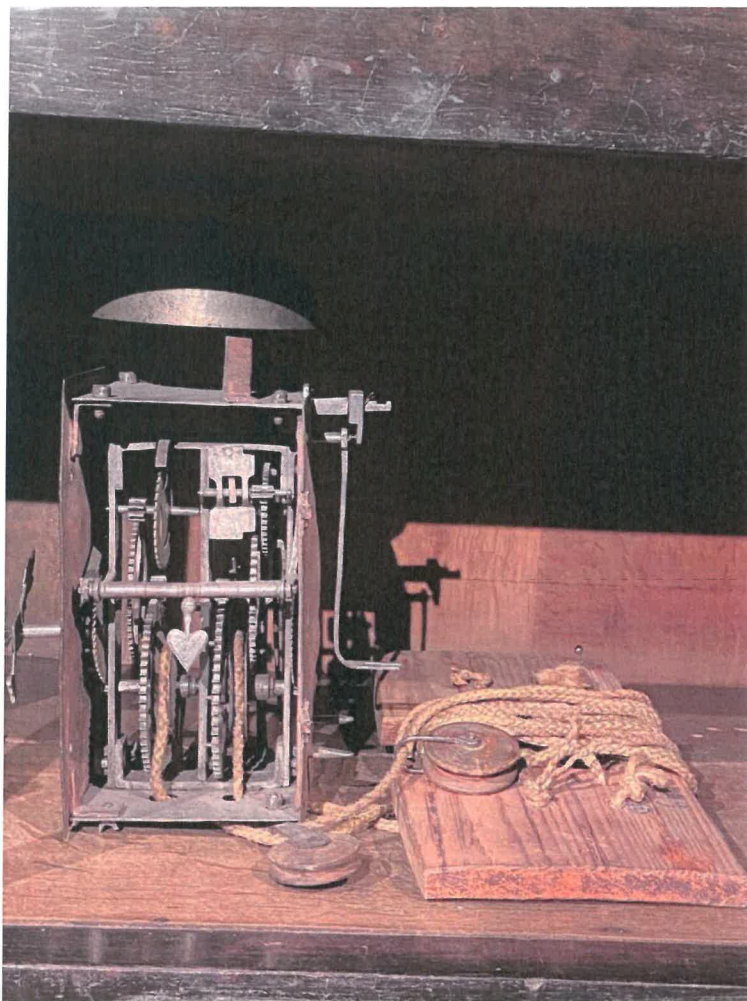
Vuggen

En sårbar tid
En dyrebar tid
En tid med stor verdi
En tid du aldri får igjen
Og heller ikke vi
Og vi som har ventet så lenge
Så lenge på deg
Du skjønne lille
Du som ligger der
Så fredfull
I vuggen

Ida Sofie

Etterarbeid - Kunstindustrimuseet

Jeg har valgt å skrive om denne gjenstanden da denne spesielt tok min interesse. Den er interessant, fin og antikk. Gjenstanden sto på en utstilling sammen med mange andre klokker, hvor de fleste hadde mer moderne utseende. Den her skilte seg spesielt ut da den var annerledes fra de andre, men likevel kunne minne litt om en klokke. Jeg var først usikker på om dette i det heletatt var en klokke da man ser den fra fronten, deretter la jeg merke til time- og minuttviseren på venstre siden. Denne fanget min interesse spesielt av at den skilte seg ut fra mengden, og hadde få like trekk med de andre. Den ser tilsynelatende mer mekanisk og gammeldags ut enn de andre klokkene i utstillingen. Materialbruken her er bare metall, trå og tre. Hvordan man i tidligere tider brukte få materialer og likevel fikk et fint og fungerende resultat er veldig imponerende.

Antikke gjenstander er noe jeg finner interessant. Det som berørte meg med denne klokken er utformingen, hvordan denne har noe avansert mekanikk. Ved å se på slike antikke gjenstander, kan man tenke på hvor mye teknologien og mekanikken har utviklet seg i løpet av årene. Det er interessant å tenke på hvordan mennesket har gått fra å lage slike klokker til å lage små digitale dupperinger med mer moderne og enkelt utseende.

Maria Gangstad

Kunstindustrimuseet - etterarbeid

Urmakeren

Tikk takk, tikk takk

Urmakeren sa takk

Enda en kunde har fått sitt ur

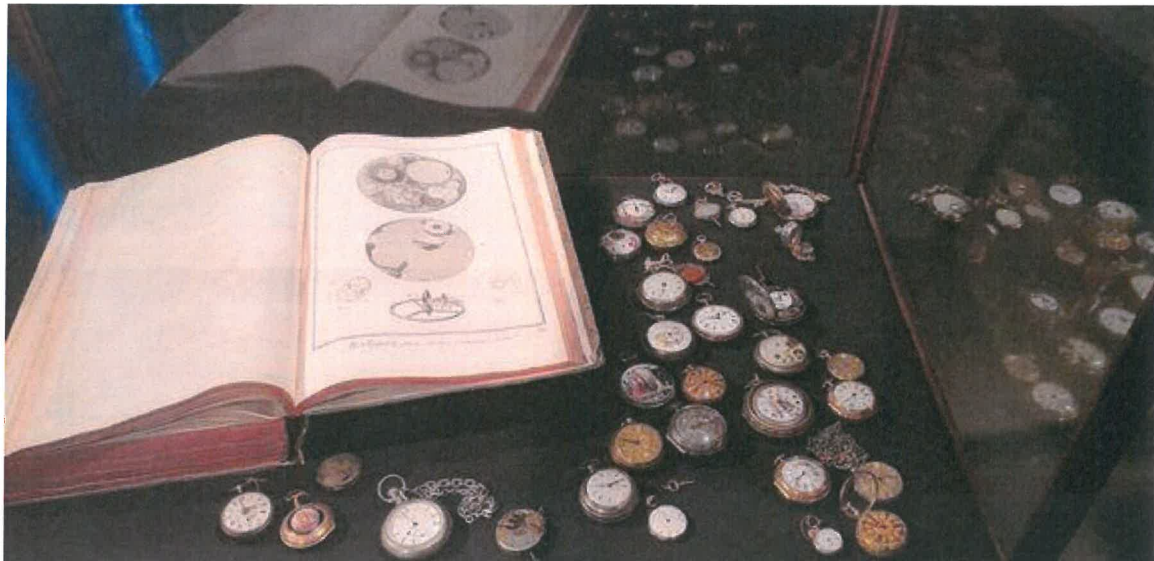
Nå skal urmakeren ta en lur

Lange dager, mange ur og mange kunder glad som ei lerke

Urmakeren ser mange smil, det er vel og merke

Tikk takk, tikk takk

Et dikt av Håvard

Tid

- Tid absorberer
- Tid konsumerer
- Tid isolerer
- Tid produserer
- Tid destruerer
- Tid krediterer
- Tid distraherer
- Tid restituerer
- Tid justerer
- Tid distanserer
- Tid kurerer
- Tid fragmenterer
- Tid krakelerer
- Tid transformerer
- Tid generer

Tor fikk Elde i kne

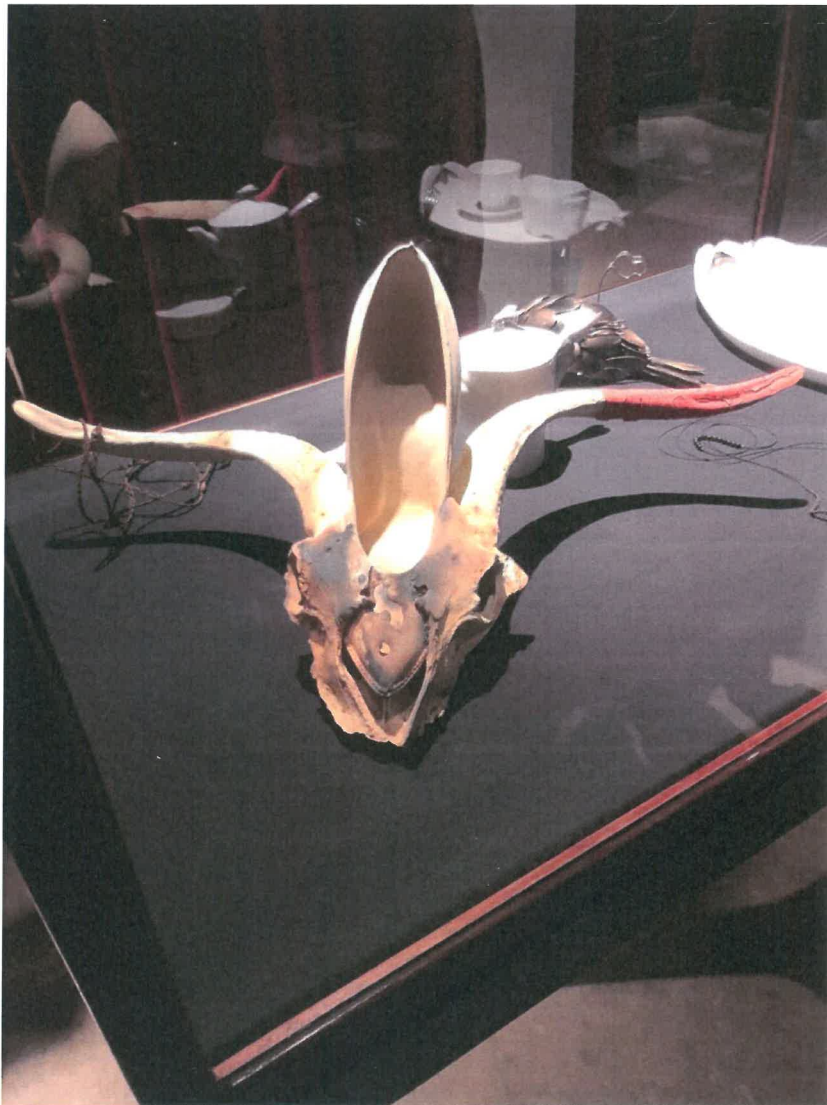

-Det brenner, det brenner! Marius roper så høyt han kan. I neste øyeblikk kommer brannbilen ulende rundt svingen i stor fart. Brannmennene hopper ut av bilen, drar ut slangen og kobler den til nærmeste hydrant. Mens flammene sluker huset, spyles det mange liter vann ut brannslangen. Men til ingen nytte, snart er det ikke noe hus der mer, bare aske. Og røyk. Det bodde ingen der, det var omtalt som «spøkelseshuset», av de som bodde rundt. Marius og vennene hans har alltid elsket å utforske dette huset, og nå er det borte.

Dagene har gått, og røyken har lagt seg. Marius titter ut av sitt eget vindu og ned på ruinene. Han ser noe midt inne i all asken, noe hvitt! Han kaster på seg jakken og kipper på seg skoene i en veldig til fart, før han fyker mot det nedbrente huset.

Men hva i alle dager dette? Marius kikker seg litt skremt rundt. Det var jo før i tiden det bodde folk her, ikke nå?! Å hva slags dyr er dette skjelettet fra? Marius springer forskremt hjem igjen, og lukker gardinene på vinduet, han vil aldri se det huset igjen...

- Tonje

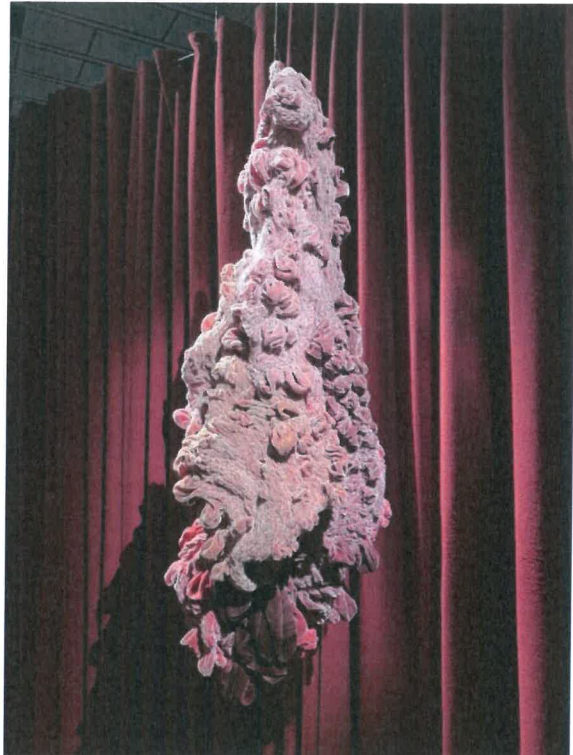
Liten fugl

Kvitrer i treet

Så ble det stille

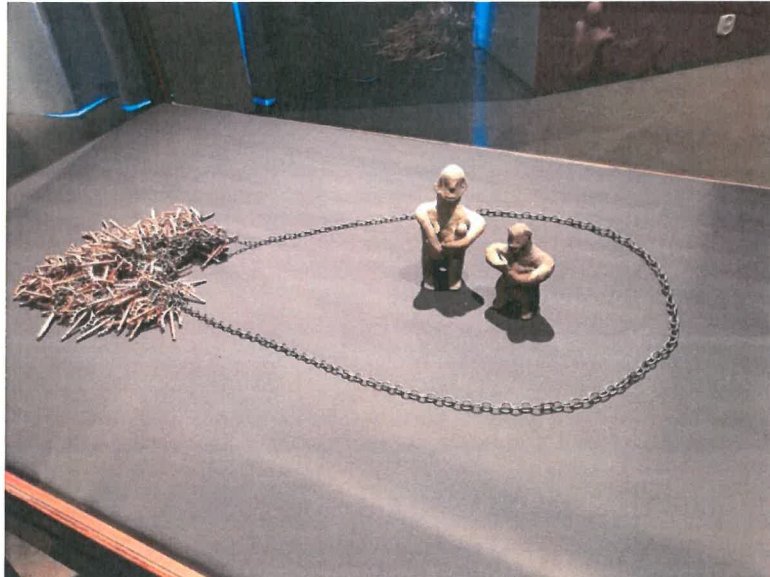
(Humlen 1997 -)

Denne gjenstanden var en av de som fanget oppmerksomheten min aller mest. Strukturen var fascinerende og jeg kjente med en gang at jeg hadde lyst til å kjenne og ta på den, noe jeg dessverre ikke kunne. Gjenstanden kunne minne om en blekksprut, eller kanskje et slags organ. Samtidig synes jeg også at det så ut som om den var lagd av mange «scrunchies», altså en type hårstrikk.

Spiral

I verden bor det mange milliarder mennesker. Tanken man kan tenke seg er «når er det ikke lenger plass til flere mennesker?». Å bruket en form av prevensjonsmidler er en måte å stoppe graviditet på og er en veldig populært blant unge mennesker som lever i nåtiden. På bildet ser vi mange kobberspiraler og 2 figurer som kan tolkes som 2 mennesker som holder hvert sitt barn. Spiralene kan symbolisere at de ikke vil ha flere barn og kan bruke kobberspiral for å unngå å få flere barn. Det kan også tenkes at de er imot prevensjonsmidler og at det er livets gang å videre produsere mennesker. Det kan være flere tolkninger av bildet om man bruker fantasi og leve seg inn i det.

Katrine

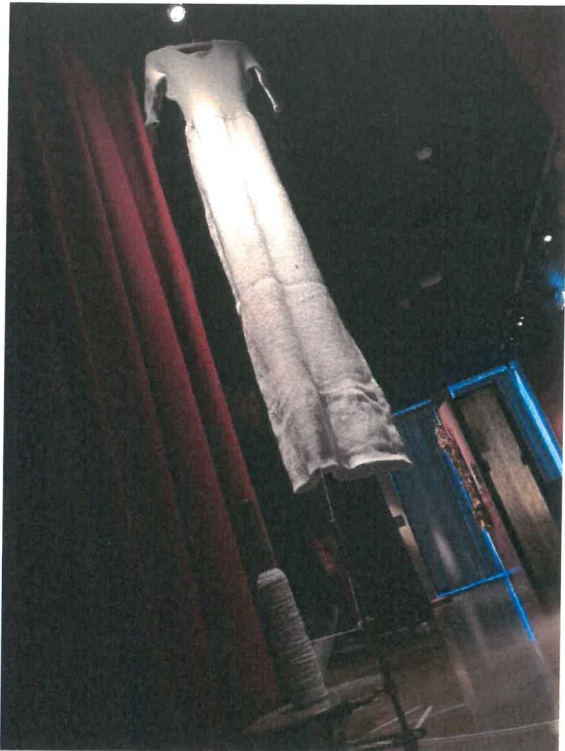
Ved første øyeblikk det ser ut som et verdenskart.

Videre vi studerer og det ser ut som symboler.

Trær, spøkelse og måne

- Amalie

Den hvite/blåe lange kjolen

Se min kjole

Der den henger og slenger

Fin og slank

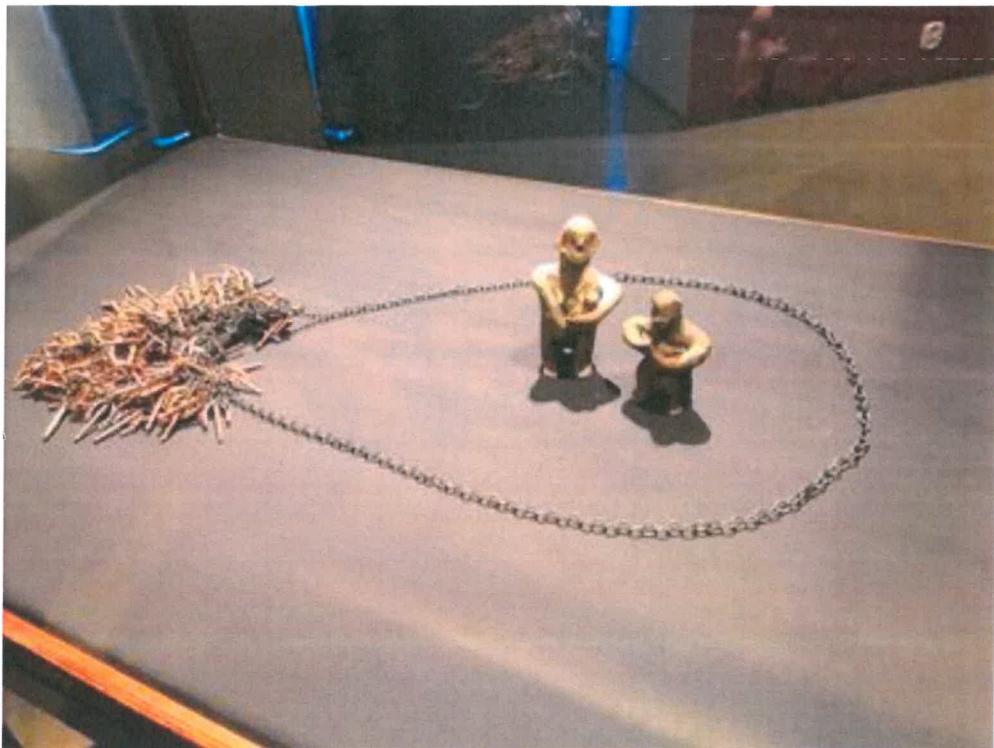
På en gardinstang

Barn i barnehage

Emma Sivertsen

Stort barn, lite barn
Like barn, ulike barn
Sammen, og for seg selv
rundt dem flyter en elv
av kunnskap og skaper er skjelv
For barna de lærer, de skaper, de lærer bort
barnas verdens skal det være regnbue, ikke sort
De leker sammen, de leker alene
de lærer av hverandre, både med vilje og uten å mene

Barn skaper seg en verden
voksne anerkjenner den
Barn får være som de er
alt fra toppen av hode, til tær
Smil og tårer hører med
frustasjon og sinne, og ikke minst å le
Barnehage er som en favn
tar barna og bringer dem i trygg havn

Tidsmaskin på gammeldags

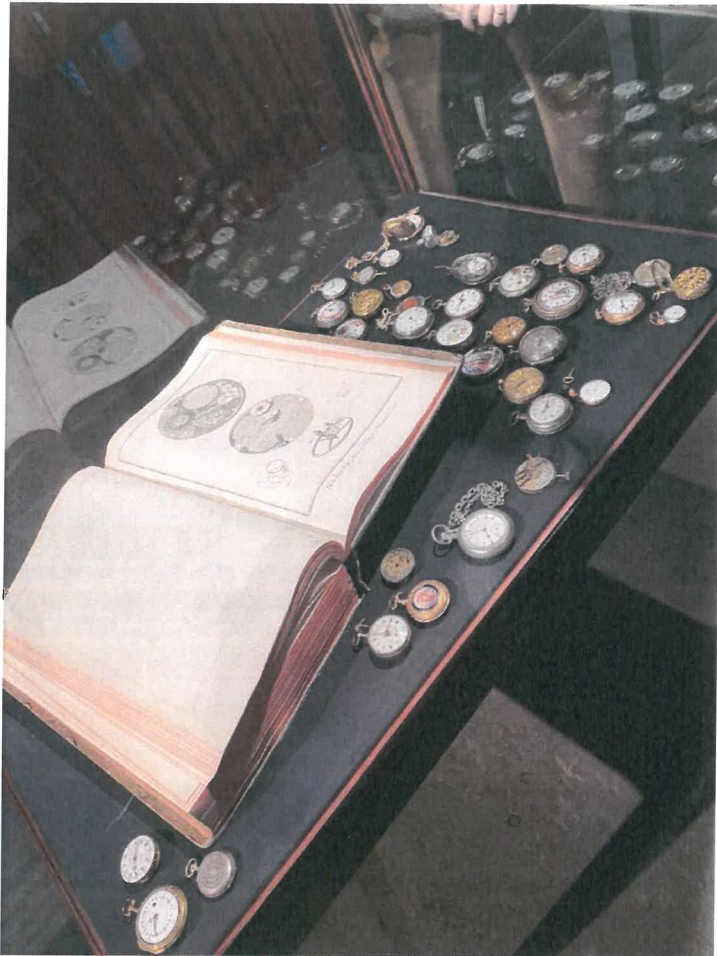
Se på denne kjolen

Den er blå som himmelen

Tråen går rundt i ring

Den blir kortere for hvert sekund som går

Bli det noe igjen til neste lysår?

Tidsuret

Det ligger i min lomme
Og tikker så flott
Jeg plukker den opp og ser hvor lang tid som har gått
Nå er tiden mange og natten kan komme

-Malin-

Veggurets visdom

Jeg henger på veggen og smiler bredt
med bananer på hodet, nå er jeg litt trett
For selv jeg, hersker over viserne må bøye meg i støvet for tiden viser ingen nåde verken for
klokker eller andre som kan dåne
Så godnatt hver og en, denne dagen er nå omme
men ikke vær redd, viserne tikker videre og en ny dag vil komme.

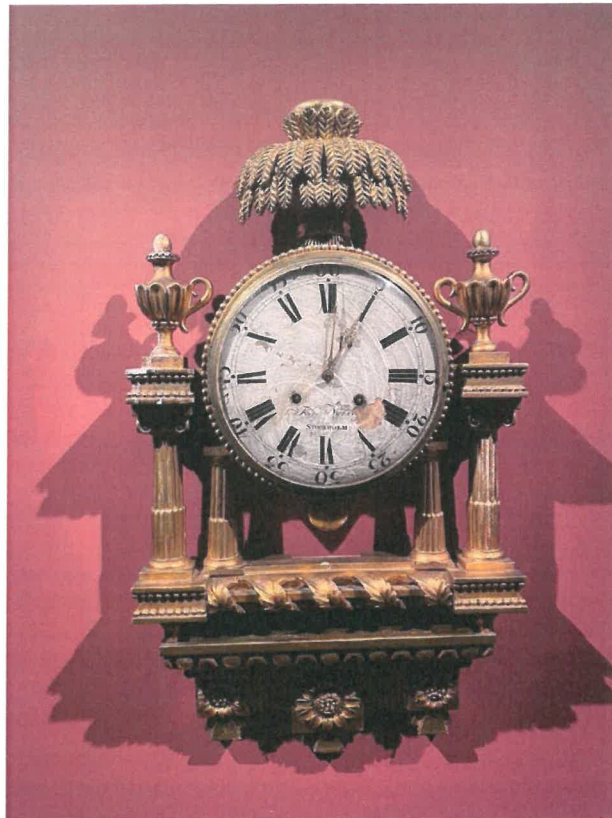

Du har et hjerte av gull,
som gløder som kull.

Hver gang hjerte banker,
sprer du fine tanker.

- Ingvild, Mariell, Amalie og Maren.

Klokka tikker

Tik tok

Tida går

Tik tok

Tida står stille

Tik tok

Kva er tid?

Tik tok

Finnes tid?

-Veronika

Bjella – betyr den noe?

Bjella ringer (ding)

Bjella ringer (ding)

Hvorfor ringer den?

Skal du ut, skal du inn,
forteller den deg noe?

Varsler den eller er den
ubetydelig

Hvem ringer i bjella?

Hvorfor?

Den vil fortelle deg noe

Men den forteller så mangt

Skal man lytte?

Bjella ringer (ding)

Bjella ringer (ding)

- Marcus

Noe så vondt, men også så fascinerende.

Jeg er en av de som elsker å strikke. Men når jeg rundet den ene røde gardinen, gjorde det vondt i strikkehertet mitt. En maskin som rakk opp...

Var vondt å se på hvor sagte det gikk, hvordan en og en rettmaske glapp taket og samlet seg inn i den store garnrullen. Samtidig syns jeg så synd i denne personen som har brukt tid på å strikke så langt, og kun med rettmasker. Men det som er mest fascinerende, er at jeg ønsker jeg hadde en slik en hjemme av og til.

Emilie K

Oktober 2020

Nordenfjelske Kunstindustrimuseum

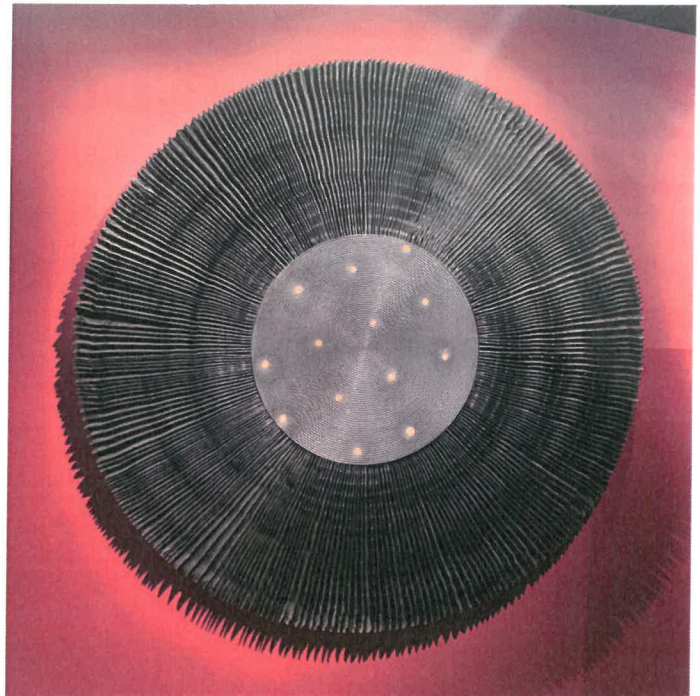
Jens Erland, *Mørke*

Keramikk, brukt filter fra anleggsmaskin

Norge

2005

Da jeg var på Nordenfjelske Kunstindustrimuseum gikk jeg gjennom alle temaene etter hverandre. Det siste temaet jeg var innom var der fant gjenstanden jeg valgte å skrive om (til høyre).

Denne kunstgjenstanden vekket stor interesse hos meg. Jeg vet ikke helt hvorfor jeg ble interessert i akkurat Jens Erland sin kunstgjenstand fra 2005, men det var noe med den som jeg synes var litt «magisk». Med en gang jeg så den hadde jeg lyst å ta og føle på den, noe jeg selvfølgelig ikke gjorde pga. regler på museet.

Jeg tenker at en slik kunstgjenstand virkelig kan inspirere til barns lek, da jeg som voksen reagerte slik jeg gjorde. Jeg tror sjansen for at barna også ønsker å ta og føle på en slik gjenstand er stor. Jeg tror også en slik type gjenstand har vært kul å forsøke å rulle ned en bakke, eller å gå på osv. (selvfølgelig ikke akkurat denne kunstgjenstanden, men om man i barnehagen har prøvd å lage en lik en). I tillegg har den en form som en sirkel, noe som er kult å reflektere rundt med tanke på matematikkens plass i barnehagen.

Alt i alt synes jeg det var ekstremt mye kult på Nordenfjelske kunstindustrimuseum, som både inspirerer til lek, og som er kult å se på både for barn og voksne. Jeg tror det hadde vært gøy å ha med en liten barnegruppe til Nordenfjelske kunstindustrimuseum, for å undre sammen med barna og for å finne kunst som inspirer til barns lek.

Speilet

Det som jeg ble mest fascinert over på utstillingen var det vakre speilet laget av Thomas Johnson på 1700-tallet. For det første er det utrolig at en så vakker gjenstand som dette kan holde seg så godt som nytt i over 250 år.

Rammen rundt speilet er laget av forgylt tre og jeg ble veldig fascinert av designet på rammen. Rammen gjør noe spesielt med noe så simpelt som et speil. Den gyldne ørnen er nesten kamouflert i rammen men er veldig synlig når man først får øye på den. De tre barna rundt rammen er en litt merkelig detalj men bringer en fin kontrast på den gyldne fargen.

Når jeg tenker over gjenstanden speil så er det litt mer enn bare et speil, det er noe jeg bruker hver dag for å se meg selv. Speil er noe av det eneste man kan bruke for å se seg selv, tenk på det. Det at noe så simpelt som et speil kan reflektere lyset av meg tilbake er helt utrolig å tenke på.

Bilde kunstmuseum, nordenfjeldske kunstindustrimuseum

Opplevelsen

Disse bitene fikk meg til å føle at det var et slags puslespill, akkurat som livet er et puslespill. Man skal få alt til å passe i en travel hverdag. Man skal trene og vær aktiv, være god på skolen og generelt være et godt menneske. Ved å se disse bitene så følte jeg at jeg måtte finne de som passet sammen. Jeg trengte å finne ut av hvordan de kunne passe sammen og dermed ble jeg stående ved veggen lenge. En tanke jeg fikk var at for hvert år som passerte fikk vi en ny brikke til puslespillet vårt. Slik at når vi døde har vi mange forskjellige brikker med høydepunkter for hva vi har opplevd. Hver brikke representerer et minne eller en opplevelse. Vendepunkter i livet og til slutt har du opplevd så mye at du får et stort puslespill med minner. For at du skal kunne fortsette i livet må brikkene passe, du må ha tid til å gjøre det du vil og kutte ut ting og personer som ikke gjør deg glad. Livet er utrolig kort og for at vi skal ha gode minner må man fylle dagene med ting som er kjekt og som får deg til å le. Altså bitene må passe sammen for at man skal ha et sunt og balansert liv. Hvis man føler at man ikke greier å plassere bitene får man ikke ro i livet. Man blir stresset og får ikke den beste opplevelsen av det man holder på med. Hvis en bit av puslespillet gir deg mer stress og negative følelser, er det greit å gi slipp på den biten.

“Ta deg TID” – skoen i hodeskallen

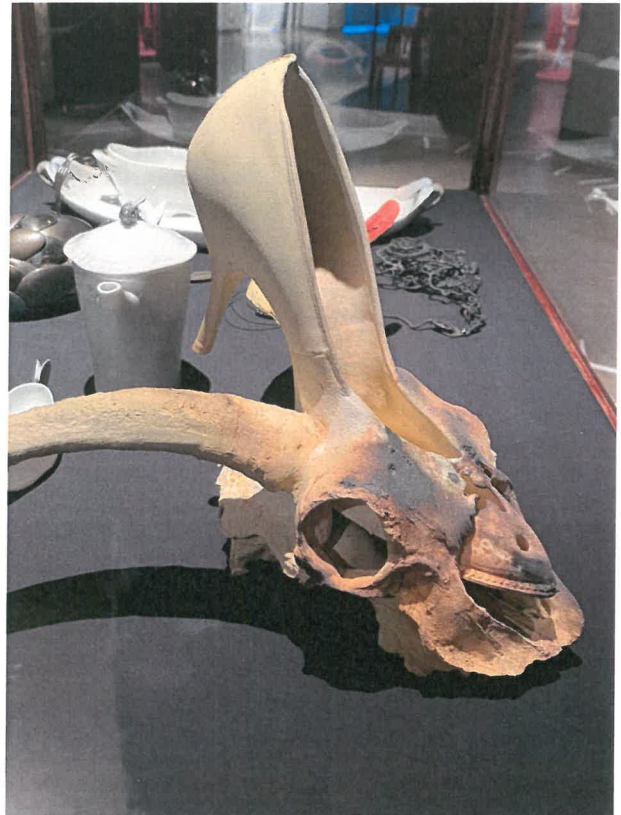
På dette bilde kan du se en av mine favorittgjenstander jeg oppdaget da jeg selv var på Nordenfjeldske Kunstindustrimuseet. På dette museet fikk vi oppleve flere unike og abstrakte gjenstander.

Den gjenstanden jeg skal ta for meg er denne skoen som sitter fast i en hodeskalle. Selv er jeg svært usikker på hvilket dyr denne hodeskallen hører til, men jeg kan tenke meg at det tilhører en geit eller noe lignende.

Grunnen til at jeg valgte denne gjenstanden var fordi den skilte seg en del ut fra de andre gjenstandene og for meg var det også ganske inspirerende. Selv er jeg ganske interessert i

mote og klær og jeg kan lett se for meg at noen kan ta inspirasjon fra dette og inkludere noe lignende inn i sin egen klesstil. Det fikk meg også til å undre på hvordan en sko og en hodeskalle havner sammen på den måten, men jeg elsker ideen. Utseendemessig ser det utrolig kult ut.

Jeg vet ikke om denne skoen ble funnet slik eller om det er noe de selv har laget før den ble stilt ut på museet. Om den ble funnet i den tilstanden, hadde det vært interessant å finne ut av hvordan den havnet der. Gjenstanden egner seg perfekt til undring – både sammen med barn og voksne.

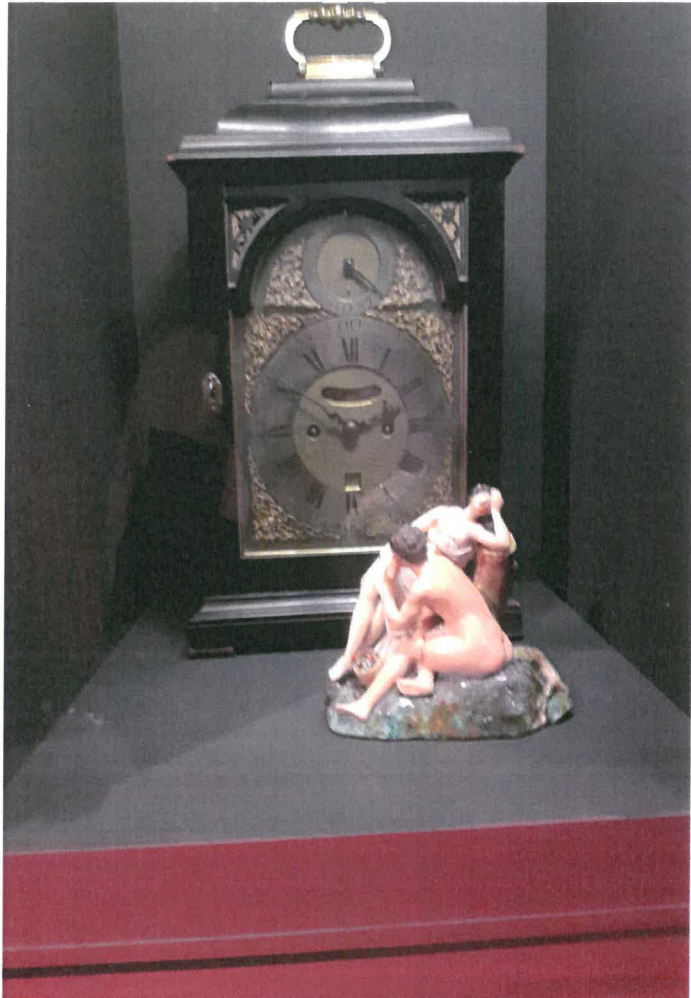

Julie Aarnæs
2E

Jeg har valgt en gjenstand eller installasjon som jeg heller vil kalle det, som minner meg om popcornposer i ulike stadier. Det jeg syntes var litt spennende var at den var laget av kobber. Selv om det ser ut til at posene er veldig lette, for det er hva vi er vandt med. Så er de nemlig det stikk motsatte. Stian Korntved Ruud har kalt installasjonen «Inflation #1» som vil si oppblåsbar på norsk. Kanskje han ville få frem at det hele tiden popper frem flere folk på jorden og til slutt så blir «posen» som representerer jorda, full og vil sprekke. Den siste posen er nesten helt full med luft og det representerer at jorda er veldig overbefolket. Alt dette er bare min tanke og ide om hans mening bak dette kunstverket.

Grunnen til jeg valgt figuren var fordi jeg synes det kan være interessant for meg og barna. De to menneskene kan ses som tid. Når man er liten så gleder man seg som regel til å bli voksen. Det eneste man trenger å gjøre er å vente. Å vente handler om tid. På bilde er det ei klokke i bakgrunn som symboliserer det. Vi mennesker er som tid, vi vokser bare videre til vi bli gammel. Vi vokser hverken tilbake tid og tiden går ikke tilbake. Akkurat som tid stopper det aldri.

Sirkelen av liv

Denne sirkelen beskriver livet. Om vi lar den trille rundt så triller den hele tiden, slik som livet. Siden den heller ikke har noen kanter, så kan det oppleves som om at liv har vart evig. Den kan også representere jorda, planeten som vi bor på, og alt livet som finnes på jorda.

Tiden stopper aldri, og dermed kan tiden også bli representert i dette, klokken går rundt og rundt, og med denne kulen så går det hele tiden rundt, uansett hvilken vei det går.

Om vi har satt denne på en rampe, så har den trillet fremover, og menneskeheten må gå fremover. Livet må gå fremover. Men om rampen er som en skate-rampe, så går kulen frem og tilbake, og da kan man spørre seg selv, går livet fremover, eller går det begge veier? Med tanke på følelser og tanker man har igjennom livet, så går det litt frem og tilbake, vi kan ha gode og dårlige dager, vi kan være triste og glade, men ingen dager er like. Det kommer litt an på tiden.

Etterarbeid kunstmuseet

POPCORNPOSEN

Jeg valgte denne gjenstanden som min favoritt fordi det var den jeg ble nysgjerrig på. Dette fordi den minner meg om hvordan en popcornpose oppfører seg i mikroen fra start til slutt. Jeg tenkte også på at den kan være fin å trekke inn i matematikken med tanke på at den viser at samme form kan ha flere størrelser, med ulikt volum. Den tanken om popcornposen var noe jeg fikk umiddelbart så når jeg ser på gjenstanden nå synes jeg det er vanskelig å skulle assosiere den med noe annet. Hvis jeg skal trekke tid inn mot det jeg assosierer gjenstanden med så kan vi tenke oss at man er nødt til å bruke tid for å vite når man skal ta ut popcornposen fra mikroen. Dersom man venter for lenge vil posen sprekke. Jeg tenker at popcornposen er noe alle har et forhold til og at dermed flere vil kunne assosiere denne gjenstanden med popcornposen som popper i mikroen.

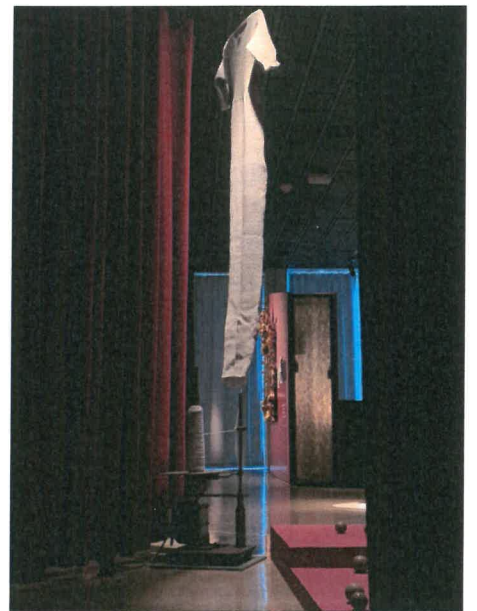
Etterarbeid Nordenfjeldske

Kunstindustrimuseet

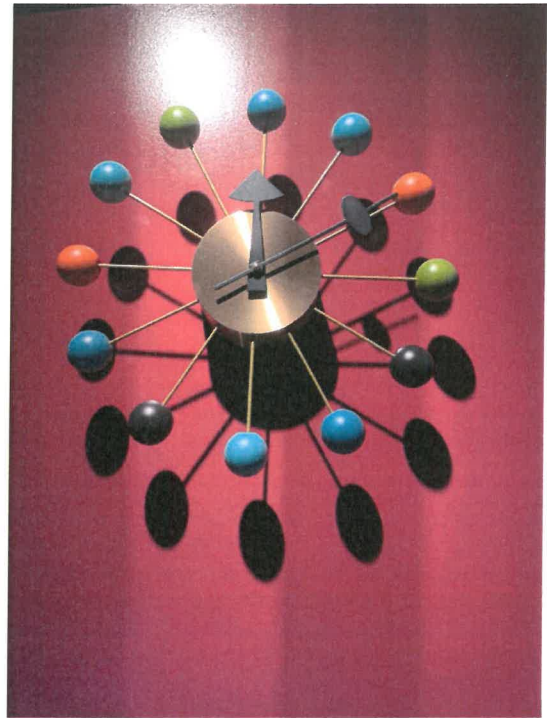
Kari Steihaug, Rewind

Strikket kjole og motor

Jeg valgte «Rewind» av Kari Steihaug som er en strikket kjole med en motor som sakte rekker opp kjolen over tid. Det jeg synes var faserende med denne gjenstanden var at når den hadde nærmest blitt helt rekket opp ble den strikket på ny helt ned og hengt opp igjen for å bli rekket opp igjen. Når den blir strikket på ny vil den aldri bli strikket på samme måte som før, og den vil få et nytt preg for hver gang. Men at det er fortsatt det samme garnet og utstyret som blir brukt. Jeg synes også at det var faserende at over tid ville denne kjolen bli til andre type plagg, som for eksempel at mot slutten ville den ha blitt til en topp. Denne gjenstanden kan minne meg om jorden vi lever på nå da vi kutter ned trær og ødelegger jorden, men den vokser stadig på en helt ny måte, kanskje ikke på en positiv måte men den endrer seg. Verden prøver å vokse å fikse seg selv med det han har å bygge seg selv opp med og det blir ikke det samme som det var sist gang kanskje. Det blir mindre og mindre av verden som vi lever i og det samme skjer med kjolen over tid, men at når det nærmer seg slutten så bestemmer vi oss for å gjøre noe med det å fikse det, men det blir bare en nødløsning for motoren går fortsatt selv om vi fikser det.

Akkurat denne skulpturen fanget min interesse fordi den har mange ulike farger og kanskje er et symbol på mange måter. Det er noe stemningsfullt og beroligende med disse fargene sammen med denne spesielle bakgrunnsfargen. For min egen del skaper det en ro, og jeg blir fasinert på hvordan denne skulpturen er laget. Dette er en gjenstand som jeg kan sitte å se på lenge, og feste blikket mitt på. En annen side av denne skulpturen er jo at den er et symbol på noe i livet. Et symbol på noe vi mennesker klager på at vi har lite av i den vanlige hverdagen. Det er en klokke vi mennesker følger hele dagen og fester faste rutiner til. Er det noe fast vi forholder oss til hver dag så er det klokken og hva som skal gjøres når.

«Året deles inn i årstider, måneder og dager, som følge av naturens sykluser. Kalenderen viser til klodens rotasjon rundt sola og sin egen akse, og vi sår og høster når det er tid for det ene eller andre. Men kalenderen består også av vilkårlige eller kulturelt betingede ordensprinsipper, som for eksempel uker. Og kalenderen har gjentatte ganger opp gjennom historien blitt endret for å markere maktsvingninger og nye verdensordener.»

Nordenfjeldske kunstindustrimuseet

Dette er et luktevannshus i gull fra ca 1700-tallet.

Grunnen til at jeg valgte denne gjenstanden var fordi jeg synes den var veldig pen. Det første jeg tenkte da jeg så denne gjenstanden var at det var et hjerte i gull. Det gjorde at jeg ville skrive om denne gjenstanden fordi jeg kunne koble den opp mot mennesker i livet mitt som har et hjerte av gull, og hvor viktig og spesielt det er. Men jeg så etterpå at det var et luktevannshus. Dette gjorde meg mer nysgjerrig, for jeg har aldri hørt om et luktevannshus. Jeg fant ut hva det var, og det satte i gang en ny tankeprosess. Jeg ser for

meg at før var parfymen overklasse, og dette hjerte er pent med fullt av detaljer som også gir et inntrykk av overklasse. Før i tiden var det overklassen som hadde det best, men skal jeg koble det opp mot mine første tanker, som handler om et hjerte av gull, så er det noe alle kan ha uansett klasse. Så det å ha en gjenstand som er nydelig og av gull er ikke like viktig som det å ha en person i livet sitt som har et hjerte av gull.

Nico 2e 20.oktober 2020

Under turen vår til det Nordenfjeldske museet, ble jeg spesielt interessert i dette lommeuret. Den minnet meg om den hvite kaninen fra Disney filmen: Alice i eventyrland. Kaninen har alltid dårlig tid, men når han tar et blick på klokka, så roer han seg ned et lite øyeblikk, for å tyde klokkeslettet og blir deretter mer stressa. Jeg syntes dette var fascinerende når jeg var liten og så filmen første gang. Jeg kunne ikke klokka på den tiden og hele konseptet med klokkeslett var ganske fjernt for meg. Det at kaninen måtte fokusere så mye for å finne ut av klokkeslettet ga meg en ny forståelse av forskjellen på analog og digital klokke.

Selve lommeuret ser halvferdig ut, det mangler en lang sølvkjede og det ser ut som at man kan bytte ut selve klokkeansiktet. Til venstre ligger det et klokkeansikt med vanlige tall imens selve klokka har en forside med romertall. Det hadde vært gøy å ha et slikt lommeur som man kan bruke som et halskjede.

Jeg har da valgt dette bildet og dette rommet her. Jeg valgte dette fordi det var noe som tok min oppmerksomhet når jeg da så dette rommet. Jeg gikk inn og følte at jeg plutselig ble dratt tilbake i tiden. Jeg følte at jeg var på 1950-tallet og dette var veldig gøy å se på. Det var også mange interessante gjenstander inne i rommet her, en gammel radio og en gammel telefon, det var veldig gøy å se, da jeg ikke har sett så mye av dette i virkeligheten før, bare på film.

Det var også en sånn gammel skrivemaskin der, det er veldig interessant å se på den og hvordan den så ut. Det var den som tok mest oppmerksomhet da jeg var inne i dette rommet her. Den minner meg veldig om sånne gamle filmer jeg har sett før, og man tenker på hvor annerledes ting var for 60-70 år siden. Jeg så for meg et gammelt kontor i en James Bond film når jeg var inne i dette rommet, og jeg tror at det var akkurat dette som gjorde at det ble til at jeg valgte dette rommet her. Den følelsen der og at det var utrolig mange gamle gjenstander som jeg ikke har sett før gjorde at jeg valgte dette rommet, siden dette var noe jeg synes var kjempe interessant å se på.

«Min favoritt»

Da vi var på Nordenfjeldske kunstindustrimuseet valgte jeg å fotografere denne gjenstanden. Grunnen til at jeg valgte akkurat denne er fordi jeg syntes den var veldig interessant. Jeg syntes at spiraler er noe som er veldig kult da jeg føler en ikke helt kan se hvordan den beveger seg inn mot midten. Og at den fanger oppmerksomheten veldig.

For meg minner denne meg om barndommen, men da som at spiralen var en sklie eller en slags labyrint enn kunne løpe i. Rundt og rundt. Da jeg var barn tenkte jeg aldri på tid.

MIKROPOPCORN

Når jeg skulle velge et av de tingene vi fant på museet så ville jeg velge noe morsomt og som var noe jeg kunne relatere til. Jeg valgte derfor dette bildet fordi jeg syntes det lignet på en pakke med mikropopcorn. På første bildet ser man en pakke som ikke har blitt lagt i mikroen. Det andre bildet ser man at det begynner å poppe. Det tredje bildet viser at det begynner å poppe mer og mer, og når man kommer til de tre siste bildene ser man at pakkene blir større og større. Kontrasten mellom det første og siste bildet er størrelsen. Man ser på det første at den ser tom ut og på det siste ser den helt full ut.

Det kan tolkes forskjellig og det hadde vært morsomt og vise det frem til en gruppe barn.

SPEIL AV THOMAS JOHNSON, 1750-1778

Jeg valgte denne gjenstanden fordi den talte til meg. Den talte til meg fordi den ikke bare var vakker i seg selv, men den fikk meg til å tenke på livet – livet her og nå, livet som var, og livet som kommer til å bli. Jeg så på mitt eget speilbilde, og så minner og øyeblikk inngravert i øynene. Disse minnene utgjør en personlig reise; min egen personlige historie. Da jeg tenkte på selve livet, kom jeg også inn på tanken om døden – for noen er tiden lang og brukt på gode ting. For andre, vil tiden være knapp og urettferdig. Kanskje jeg fikk et større perspektiv på livet, da jeg skjønnte at jeg må ta meg tid til min egen tid.

Kunstindustrimuseet – Ta deg TID

*Kari Steihaug, Rewind
Strikket kjole og motor
Norge, 2002*

X Å forvalte tiden

På bilde ser vi en lang kjole som henger sammen med noe som rakker opp og samler garnet tilbake til sånn det først var, en ball. *Det første jeg tenke på da var at dette minnet meg om å spole tiden tilbake, ved at maskene blir løsnet.* Jeg tenkte og at det lignet en dåpskjole som blir kortere og kortere og tilslutt helt borte. Dette kan sammenlignes med fra fødsel til død.

Ta deg TID

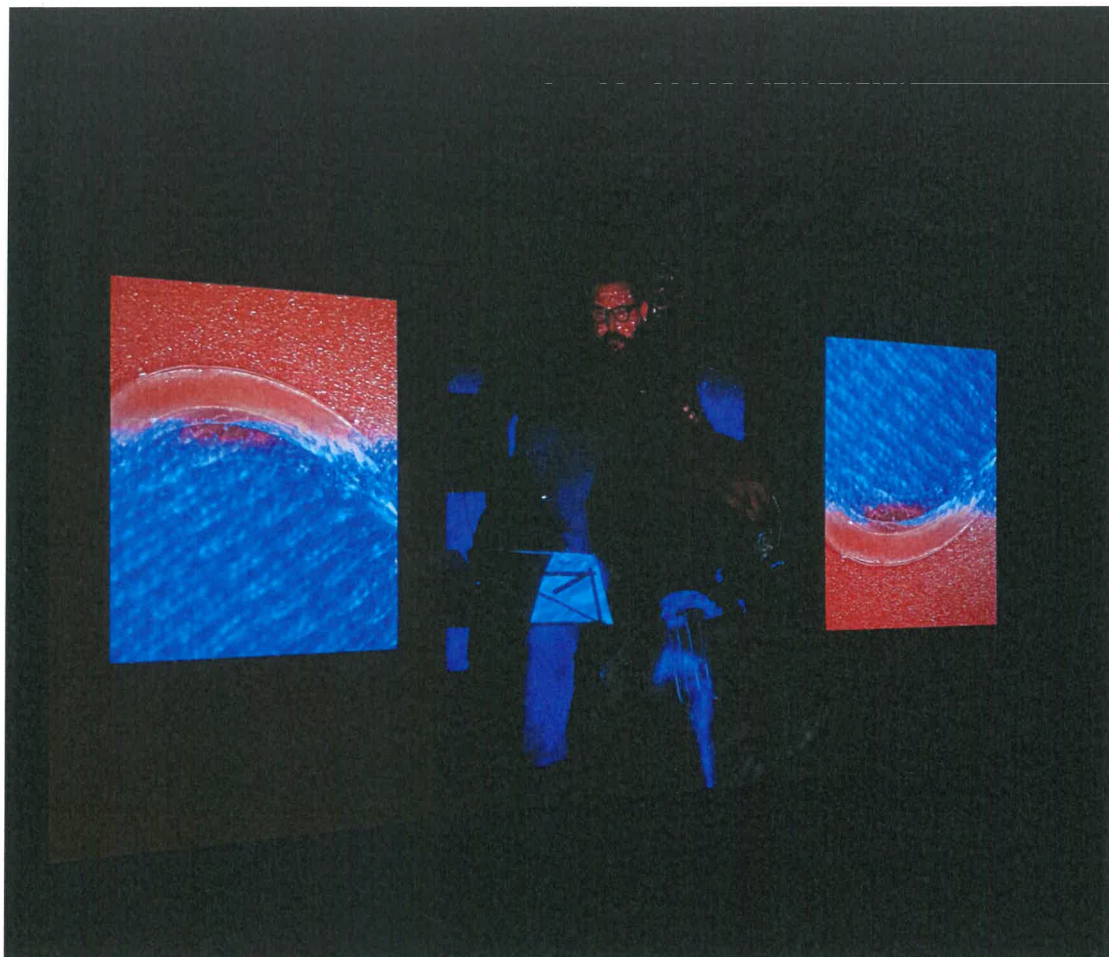

Med en gang jeg så denne utstillingen fikk den meg til å smile. Den tok meg automatisk tilbake til første gang jeg fikk popcorn poppet i en mikrobølgeovn. Jeg var 9 år og hadde akkurat flyttet til et nytt hus og vi var midt i oppussingen hvor mange lag av tapet var på vei ned fra veggene, kjøkkenet var under omplassering og soverommene var fylt med masse esker med alt vi eide. Det var mye rot og høy lyd og ingen plass til å trekke seg tilbake, dette da også hagen var under oppussing ved hjelp av en bråkete gravemaskin. Jeg hadde en venninne som bodde i gå avstand til det nye huset og tilbrakte mye tid der under oppussingen. Den ene fredagskvelden kom faren til venninnen min hjem og spurte om vi ville ha popcorn, vi sa begge entusiastisk at dette ville vi ha, og han sa at det lå i skapet så vi kunne hente det selv. Jeg husker at jeg tenkte dette var rart, da mamma aldri lot meg poppe popcorn i kjelen alene, men ble med inn på kjøkkenet allikevel. Det fant venninnen min frem en liten boks som det sto popcorn på med tre pakker i plastikk inni. Hun tok av plastikken på den ene og tok den med bort til mikrobølgeovnen før hun åpnet og la den inni for å skru den på. Jeg husker at jeg sto der litt målløs, siden vi hadde ikke mikro og jeg hadde aldri sett en i bruk før. Jeg og venninnen min sto helt oppi mikrobølgeovnen og fulgte nøye med på mens posen sakte men sikkert blåste seg opp for så å begynne å poppe. Mikron plinget og popcornet var ferdig, vi tok den med oss inn i stuen og spiste mens vi så på tv. Da jeg kom hjem fortalte jeg mamma og pappa om denne fantastiske mikrobølgeovnen som poppet popcornet helt av seg selv, og var bastant på at en sånn ville jeg også ha til jul.

S-MA3: Matematikk i barnelitteratur, norsk

Jeg har valgt denne gjenstanden fordi jeg synes den er veldig fin estetisk å se på, både pga form og farge. Den minner meg om noe prinsesse artig og gir meg følelsen av trygge og gode omstendigheter. Samtidig får det meg til å tenke på det fantasifulle rundt, for eksempel eventyr hvor det er en vakker prinsesse/jente uten bekymring og med et smil på munnen. Jeg ser for meg at dette er et smykke hun har arvet av faren sin. Av denne gjenstanden ser jeg for meg en blond ung jente i blå ballkjole, som kommer gående ned en trapp med dette hjertet rundt halsen som et pent smykke. Jenta får oppmerksomhet, spesielt fra faren sin, hvor han forteller henne hvor vakker hun er. Generelt vil jeg si at dette er en gjenstand som minner meg om kjærlighet, spesielt fra mine foreldre, hvor jeg alltid har blitt behandlet som en skatt. Når jeg tenker på en skatt forbinder jeg også denne med fargen gull, som er samme farge som hjertet har. Det gir meg gode følelser og tanker, å vekker fort et smil i ansiktet mitt, sikkert mye pga. den kjærligheten foreldrene mine har gitt meg. Selv er jeg blond i håret og favorittfarge blå, så det er sikkert derfor jeg ser for meg at det er sånn jenta vil se ut. En annen ting det minner meg om er favoritt jule-eventyret mitt, "reisen til julestjernen" som generelt er et vakkert og koselig eventyr hvor Sonja reiser rundt for å finne julestjernen til kongen, som det viser seg å være faren hennes senere i filmen. Grunnen til at det blir en lykkelig slutt er fordi Sonja har et hjerte av gull hengende rundt halsen, som hun har arvet av moren sin etter hun døde. Det er sikkert derfor jeg også forbinder dette eventyret med familie, godhet og kjærlighet.

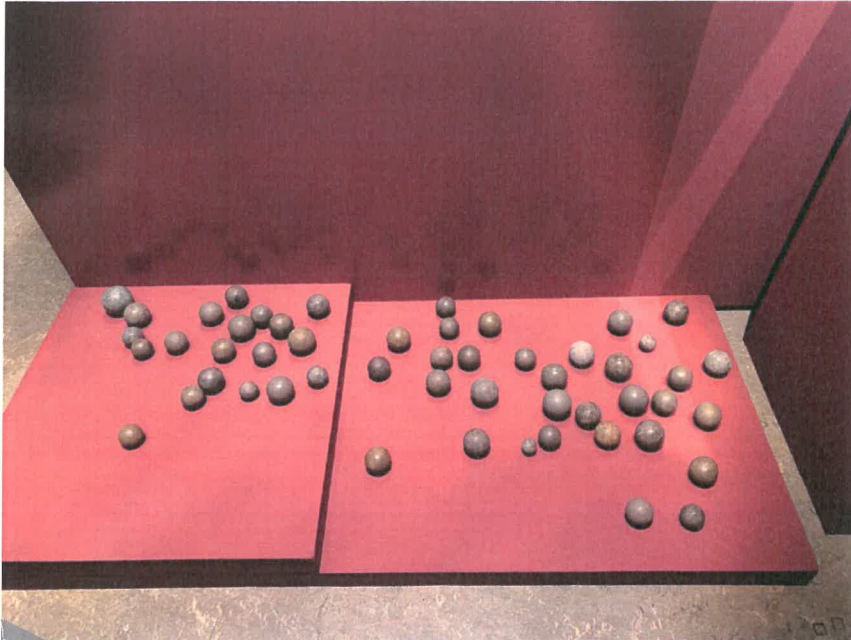

I denne utstilling er det en som sitter og spiller på en cello tror jeg. Han spiller en tone for hvert minutt. Vedsiden av den er det ulike mønstre som også skifte hvert minutt.

Jeg valgte denne utstilling fordi at den interesserte meg, den gjorde sånn att jeg ble sittende å finne ut av det. Den va undrende, og den spiller kvart minutt. Avslappende og beroligende også når du blir sittende. Opplevelsen var helt ny. I denne utstilling skiftet også bildene seg på hvert slag, so jeg følget veldig godt med for å prøve å se hva det var som var på bildet. Visst man tenkte over når man gikk rundt om i museet så ville man alltid være bevisst på tid fordi man høre klangen fra utstillingen.

Mønstrene som er på bildene så ut som noe som er zoomet inn på, og det får meg til å undre hva det egentlig er. Det er også en faktor for at jeg fortsatt sitter og titter på denne utstillingen.

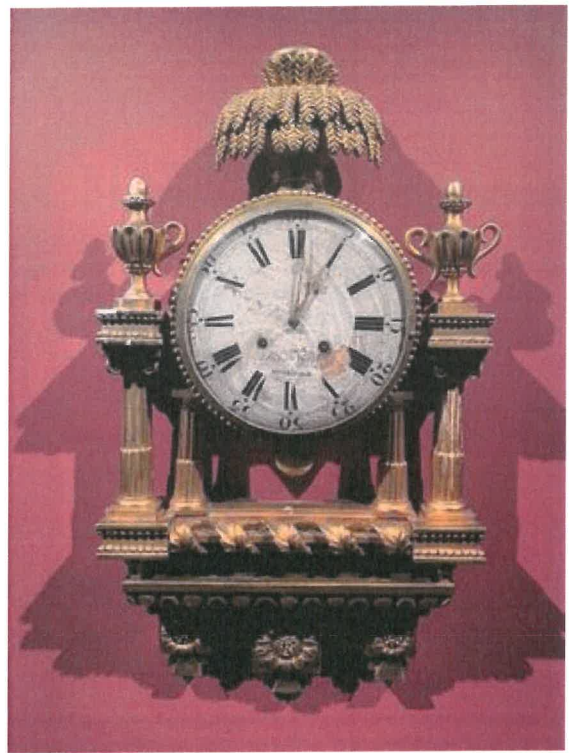
Nordenfjeldske kunstindustrimuseumet

Da jeg gikk rundt for å finne en gjenstand å fotografere på museumet, falt valget på Veslemøy Lilleengs 52 jordkuler som er polerte og formet med teknikken hikaru dorodango. Jeg valgte disse kulene fordi jeg synes de virket interessante og hadde stor relevanse i arbeid med barn i barnehagen. Jeg synes det virker spennende å interessant at det er nøyaktig 52 kuler. Hvorfor er det nøyaktig det? Har det en annen betydning?

Disse kulene for meg, viser forskjellighet. Som er en god og bra ting. Alle kulene er unike og har ulik størrelse, farge og mengde. De er plassert litt over alt og er alle runde i form. Det som er så fint med dette kunstverket, er at jeg får et innblikk i at man kan tolke dette slik man selv ønsker selv.

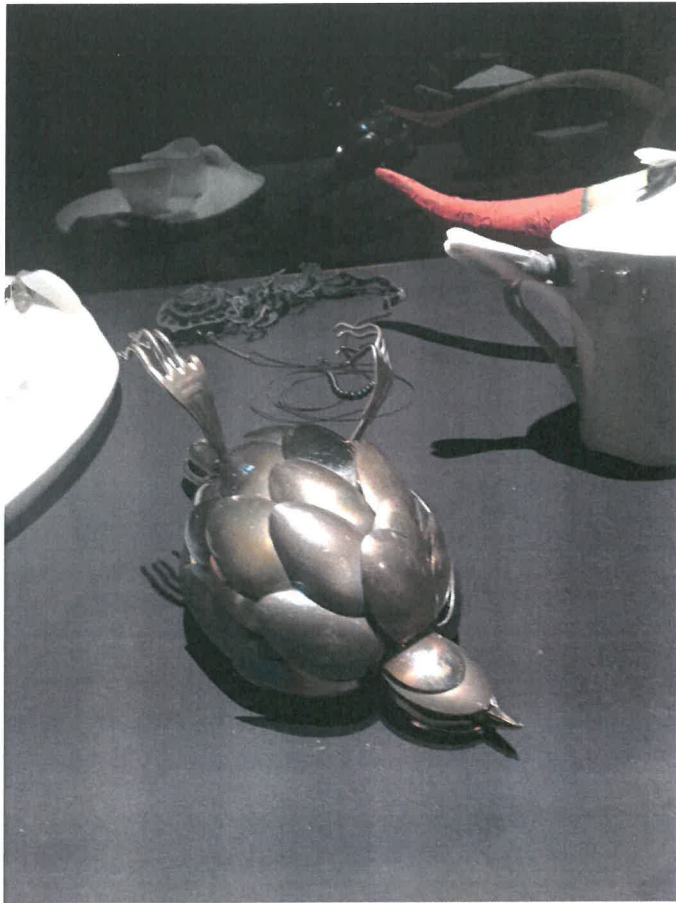
Ta deg tid

Når jeg ser på dette bildet, får jeg to tanker i hodet. Det ene er at jeg er på tiden, mens det andre er at jeg må komme meg ut døra så raskt som mulig for å rekke det jeg skal rekke. Disse to tankene er veldig forskjellige. Den første tanken gir meg ro og et lettere sinn, mens den andre tanken forbinder jeg med stress og at jeg ikke rekker alt jeg skal gjøre før jeg må dra. Noe av det verste jeg vet er å komme for sent, enten om jeg skal møte en venninne, skal på skolen, til legetimen eller kollektiv transport. Dette kan være en positiv egenskap, men også en negativ. Om jeg ikke klarer å stå opp i tide slik at jeg ikke rekker alt jeg må gjøre før jeg må dra, blir hele dagen min dårlig og får en skikkelig følelse av «blå mandag». Om jeg har god tid før jeg må dra rekker jeg fint å gjøre det jeg skal og samtidig kommer frem i tide, får jeg et bedre utgangspunkt for hvordan dagen skal utspille seg i positiv forstand.

Tid kan derfor ha mye og si for en person. Noen tar lett på tiden og blir ikke påvirket av om de kommer for sent, men for meg er det vanskelig. En av mine holdninger som jeg lærte i oppveksten er at man skal respektere andre sin tid. Derfor skal man komme på tiden alltid. Om man skal på fest som starter klokka 18.30 så kommer jeg kl. 18.30, og om jeg skulle være uheldig å komme for sent så sier jeg alltid i fra til personen det gjelder. For sent for meg kan være 18.33 og utover, men sjeldent jeg er mer enn 10 min for sen til arrangerte møter. Dette er fordi jeg har vokst opp med den holdningen jeg har.

Den tingen jeg interesserte meg for var en død fugl laget av bestikk. Denne var veldig fin fordi den minnet meg om min egen fugl.

Når jeg tenker tilbake på barndommen min så husker jeg sterkt den følelsen av å ikke ha venner å være med etter skolen. Skolen tok opp mye plass i livet mitt fordi jeg slet med lesing og skriving.

Etter en del tilfeldige hendelser endte vi opp med en fugl, fordi hun som eide den ikke ville ha den. Dette viste seg å bli et vendepunkt i livet mitt. For plutselig hadde jeg en skapning som elsket meg og som ville bruke all den tiden den kunne med meg. Jeg fikk en verdi for noen andre enn familien min. Familien min er veldig kjærlige og snille men det ligger liksom litt i kortene at de skal like meg. Fuglen kunne gjøre som den ville, den kom til å få mat uansett. Hvis den ville hate meg så kunne den det, men den elsket meg. Han var i livet mitt fra jeg var 12 til jeg var 19. De siste månedene var han pjusk og svak, dagen før han døde satt jeg med han i armene mine i tre timer. Han hadde vært så viktig for meg, og jeg var så takknemlig for alt.

Kunststykket tok meg tilbake til min kjærlighet for fugler og hvor skjøre de er. Bestikkfuglen er laget av rustfritt stål, det tåler mye, er tungt og det fortærer sakte. En ekte død fugl er skjør, lett og forsvinner fort.

Etter jeg selv hadde en fugl lærte jeg så mye om dem og hvordan de oppfører seg. Jeg har fått en kjærlighet for alle fugler. De gir meg en indre glede. Tenk at et kunststykke kan vekke så mange følelser.

Etterarbeid fra Nordenfjeldske Kunstindustrimuseet

Denne gjenstanden med navnet «Mind is Moving IV» vekket min interesse veldig kjapt. Denne interesserte meg fordi den endret seg avhengig av hvor du sto. Den minnet meg om slike videoer og bilder man ser på internett, der du ser forskjellige ting avhengig av hvor på bildet du ser, eller hva du legger merke til. Illusjonen vart svært fascinerende og jeg la fort merke til denne. Denne er også et bevis eller et viktig punkt på at en sak kan ha mange flere sider, enn den man ser først. Det er viktig å ikke dømme før man har sett alle sider. En viktig erfaring i livet, og en tankevekker. Man kan også tenke at denne illusjonen har mange farger og «hull» som også kan reflektere livet. Men likevel ser vi at både illusjonen og livet er vakkert på hver sine måter og sider.

Kunstindustrimuseet – etterarbeid

14.10.20

Jeg valgte denne kunsten fordi det var det jeg syns var mest interessant. Jeg har valgt tema i gamledager. Dette er fordi klokkene er ganske gamle og kommer ifra ulike tidsperioder.

Tid handler veldig mye om fremtid, stress, handling osv. I denne kunsten føler jeg at klokkene handler mye om tid i fortid siden klokkene er gamle og at tiden har vært. Grunnen for jeg ble så engasjert i denne kunsten er fordi man blir påmint at tiden går og hvor fort tiden er.

Grunnen jeg føler man blir påmint av dette er fordi klokkene er gamle og tilhører i en annen tidspunkt.

- Caroline

Denne gjenstanden tilhørte Kari, mor til fire barn og lykkelig gift. Kari sin familie var ikke spesielt velstående eller rike i den forstand, men de var den kjærligste familien du kan tenke deg. Uheldigvis var ikke verden alltid like kjærlig tilbake, og familien slet med å gi mat til barna, samt beholde huset, Det var på denne stolen Kari satt hver gang hun skulle fortelle god natt historier til sine barn. For uansett hvor mye motstand familien møtte, fant alltid Kari på et eventyr til barna sine i denne stolen. Denne stolen var hvor hun og barna kunne la kreativiteten fly fritt, og glemme alle verdens bekymringer.

Dette er bare en av mange historier jeg kan se for meg at spesielt denne stolen kan representere. Første inntrykket mitt da jeg så stolen var; «hvordan kan dette være kunst?», men det jeg har innsett i refleksjoner etter besøket på museet, var at den vekker tanker og fantasien min. Dermed forstår jeg nå at også en enkel stol kan bety så mye.

Det som kanskje berører meg mest med denne gjenstanden er antakeligvis hvordan jeg forbinder den med gamle norske eventyr jeg hørte da jeg selv var barn. For meg ser den ut som at den for eksempel kunne vært stolen Askeladden brukte når han var hos trollet eller kanskje det var bestemoren til Rødhette sin stol?

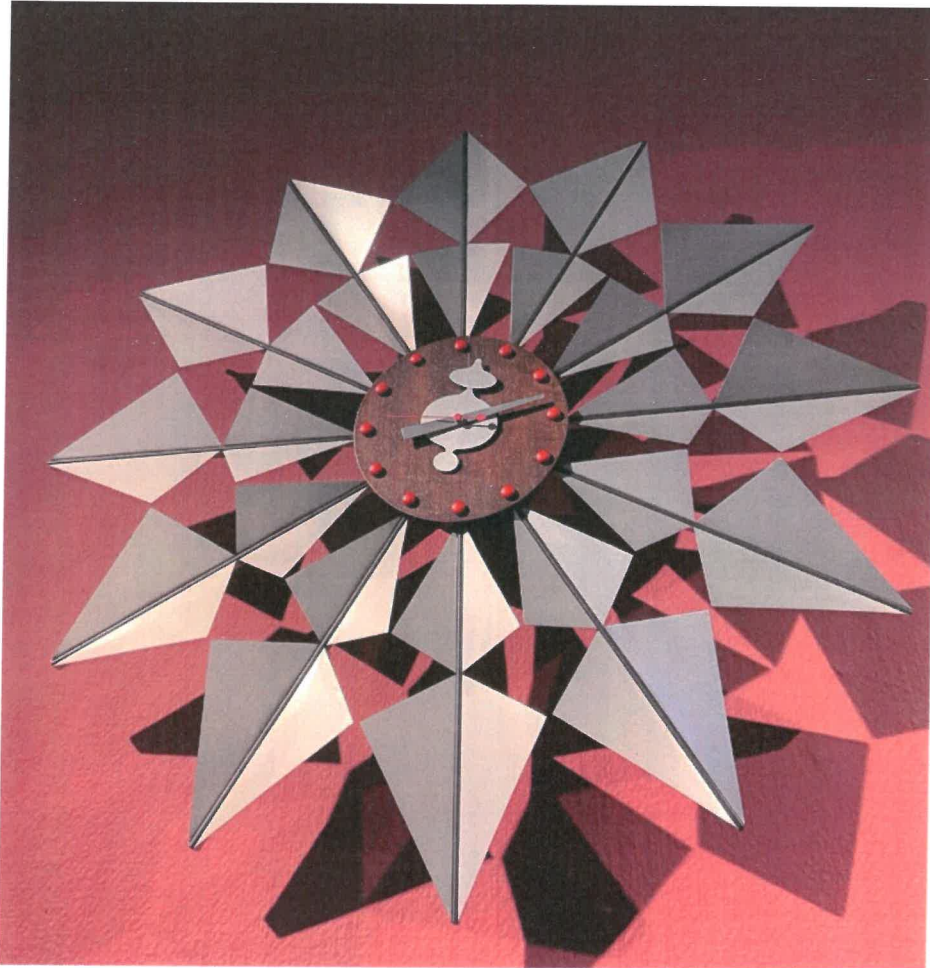
- Marte

Michael Thonet, stol nr. 14
Østerrike
1859

Kunstindustrimuseet

På besøket til kunstindustrimuseet var det gjenstander i mange forskjellige farger og former. Utstillingen inneholdt tolv deler med ulike temaer om tid. Jeg gikk rundt og hadde kanskje fantasien mer åpen denne dagen. Jeg fant ulike verk hvor det var noen rare, noen jeg ikke forsto og noen som var underlige. Men et verk inne på museet fanget interessen min mer enn de andre verkene. Det var en klokke som besto av et rundt senter med runde røde prikker, en figur i midten og to visere. Videre var klokken bygd utover av trekanter som var satt sammen.

Jeg tror klokken fanget oppmerksomheten min fordi trekantene ga klokken et stilrent uttrykk. Fargevalget var nøytralt med grå og beige toner, men så fikk man de røde prikkene som skapte en kontrast mot det nøytrale. Jeg ble interessert i de trekantene som var snudd imot hverandre. Det skapte et mønster som var behagelig og undrende å se på. verket ble en litt utradisjonell klokke men det fine med det var at man kunne se og forstå at det var en klokke. Den skapte et engasjement hvor jeg fikk lyst til å videreføre mønstret som trekantene skapte. Det ledet også til spørsmål som hvorfor har de valgt den midten de har valgt? Hvorfor fortsatte de ikke med den trekant geografiske formen på hele klokken?

Pink Venus, Irene Nordli

Vi har vært på nordenfjeldske kunstindustrimuseum for å se på utstillingen og ta bilder av de ulike figurene og gjenstandene som er utstilt der. Det var mye interessant, men det var statuette «Pink Venus» av Irene Nordli. Det første som slo meg når jeg så keramikkstatuetten var den fine fargen den hadde. Den fine rosafargen var det som gjorde at den tok min oppmerksomhet. Etter å ha studert den litt lengre syntes jeg at den så litt kjent ut. Den ligner på maleriet av gudinnen Venus malt av Botticelli. Venus var gudinnen av kjærlighet, skjønnhet og fruktbarhet i romersk mytologi. Keramikkstatuetten er tydelig inspirert av det gamle maleriet. Jeg synes at det var veldig passende at kunstneren Nordli har valgt fargen rosa for å farge statuetten, fordi rosa er en farge som symboliserer kjærlighet. Jeg likte også at det er brukt en skinnende rosafarge, fordi det ligner mer på fargene brukt i det originale maleriet.

Skrevet av Julie

Etterarbeid kunstindustrimuseet

Da vi dro på kunstindustrimuseet ble jeg veldig interessert i en strikket, lang kjole som hang fra taket. Denne var koblet til en maskin som skulle rekke den opp av seg selv. Det som berørte meg med denne er at jeg hadde selv så lyst til at dette skulle gå fortere, siden det gikk så sakte. Altså en indre lyst til å ta tak i tråden og dra i den selv. Det er en indre tilfredsstillelse å ødelegge noe som er blitt laget og brukt lang tid på. Jeg aner egentlig ikke hvorfor jeg ble så fasinert av denne. Jeg har en liten teori på at jeg egentlig har lyst til å strikke mye og bli flink til det, men synes det er så utrolig kjedelig. Så det kan være på grunn av at denne er laget for at den skal rekkes opp. Den får meg til å lure på hvem som har giddet å strikke så lenge bare for at den skal rekkes opp? Den fikk meg også til å tenke på de normene jeg har opparbeidet meg i mitt 21 år lange liv. Jeg hadde lyst til å trekke i tråden, men jeg gjorde det ikke. Hvorfor? Nettopp fordi jeg har lært at man ikke skal ødelegge noe verken museum eller noe som tilhører noen andre.

Lang og grå

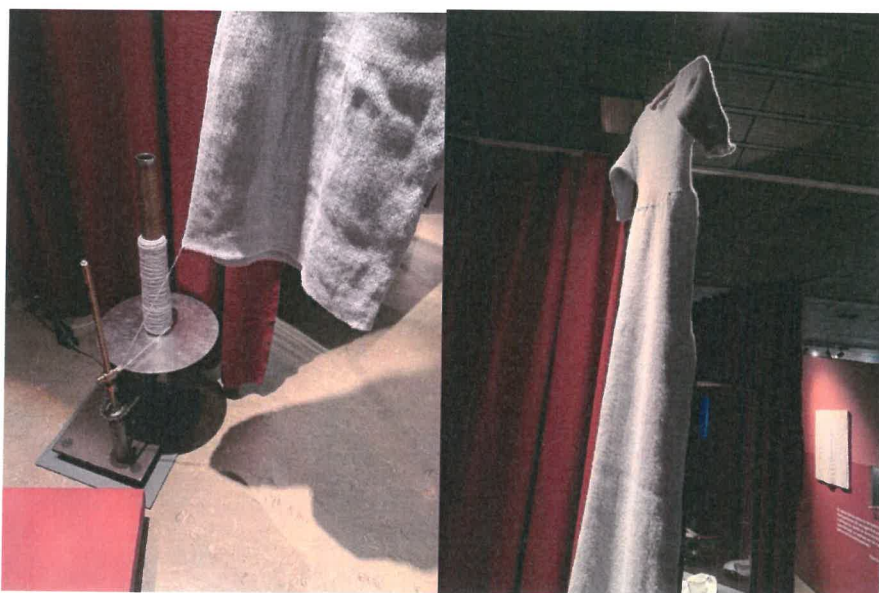
fin å se på

Den skinte som solen

Men jeg følte meg melankolen

Den begynte å revne

men jeg turte ikke nevne

(Jeg fant ikke hvor det sto hvem som laget denne)

Når jeg så denne kunsten så var det første jeg tenkte. Et teppe laget av plastikk, sterkt budskap. Men så så jeg nærmere på kunsten og det var det jeg la merke til at det ikke var plastikk. Men biter, eller kanskje sider fra aviser. Uansett så syns jeg det var veldig stilig. Det ga meg på en måte en stemning om miljøet, at man skal ta vare på det. Jeg vet ikke om det var dette kunstneren ville fram til men det var slik jeg tolket det. I tillegg så begynte jeg å tenke på det magiske teppet i Aladdin. Det høres kanskje litt dumt ut men jeg tenkte en del på at om det er miljøbevissthet kunstneren vil fram til så kan det minne litt om teppet i Aladdin. Dette synes jeg fordi at jeg har tolket teppe i Aladdin som en beskytter ovenfor sine venner. Og da tenkte jeg at dette teppet er et symbol på at man skal være miljøbevisst, at det skal vekke tanker om at man må beskytte miljøet slik som teppet i Aladdin beskytter vennene sine. Derfor sto dette ut til meg.

Anna

Kunstindustrimuseet – etterarbeid

Jeg valgte kunsten som Irene Nordli har laget; pink venus. Jeg valgte denne fordi den minnet meg om barndommen. Det er et minne jeg ikke har tenkt på, men et minne som kom tilbake i det jeg så denne skulpturen. Dette minnet har jeg med storesøsteren min. Når vi var barn elsket vi å dryppe lys i vann, og vi brukte mange ulike farger. Selv om denne kunsten er laget av keramikk, så kunne det se ut som det var laget av dryppet lys. Skulpturen fanget også min oppmerksomhet ganske fort på grunn av fargen. Jeg elsker farger, og den sterke rosafargen fanget blikket mitt fort. Det å dryppe lys i vann er også en fin aktivitet å gjøre sammen med barna i barnehagen. Det er definitivt noe jeg har lyst til å ta med videre inn i barnehagen, fra min egen barndom.

Jeg har valgt meg ut dette kunstverket fra 2002 av Kari Steihaug, «strikket kjole og motor». Valget var relativt enkelt for meg, fordi dette var det kunstverket som best klarte å fange min interesse. Dette er et bilde av en strikket kjole som blir rullet opp sakte men sikkert av en slags motor. Dette verket fanget oppmerksomheten min fordi jeg syntes det var interessant at kunstverket blir «ødelagt» og at det ikke bare er noe som er helt stillestående, i motsetning til mange av de andre kunstverkene som var der. Jeg synes det er mer interessant når det skjer ting, og derfor falt dette i bedre smak enn enkelte av de andre kunstverkene som fantes der.

Jeg hadde allerede vært på museet 2 ganger tidligere da vi dro dit med klassen, og siden den gang har de byttet ut kjolen. Den har altså blitt rullet helt opp, og erstattet med en annen kjole. En ting jeg synes er fint med dette kunstverket er at de tar vare på garnet og bruker det om igjen, istedenfor å bare kaste det vekk.

Sunniva

Jenny

Ta deg tid lyder overskriften.

Ta meg tid til hva? Tid kommer og går, selv om vi fryser tiden i et bilde, selv om man kan se tilbake i tiden, vil det uunngåelig gå tapt til slutt. Gjenstander forvitrer, minner går tapt, fotografier råtner, alle og alt forsvinner til slutt. Alt man engang har tatt del i eller opplevd vil aldri kunne bli det samme. Selv ved å gjenskape rom til dets fulle fem, så nøyaktig som det har vært. Hva er vitsen? Hvorfor skal man ta seg tid til å mimre det som engang har vært.

Konseptet tid kan best forklares i forhold til at det noe har skjedd eller skal skje. Hvorfor skal jeg så ta meg tid til å se på noe som har vært når det er nå jeg er. Hvorfor blir jeg trist av å se på noe som har vært når det er nå jeg er glad. Hvorfor resonerer jeg i forhold til tid. Dette er tid jeg ikke husker, jeg ikke tok del i, ikke var en del av. Det eneste jeg vet er at den tiden jeg brukte på en utstilling er det eneste jeg har tatt del i. Min tid i dette rom er den eneste tiden jeg har brukt i det fryste bildet av en annen tid.

Jeg er ikke en prikk i galaksen

Kanskje jeg er en mikroorganisme

Som lever som en maur

Bare svakere

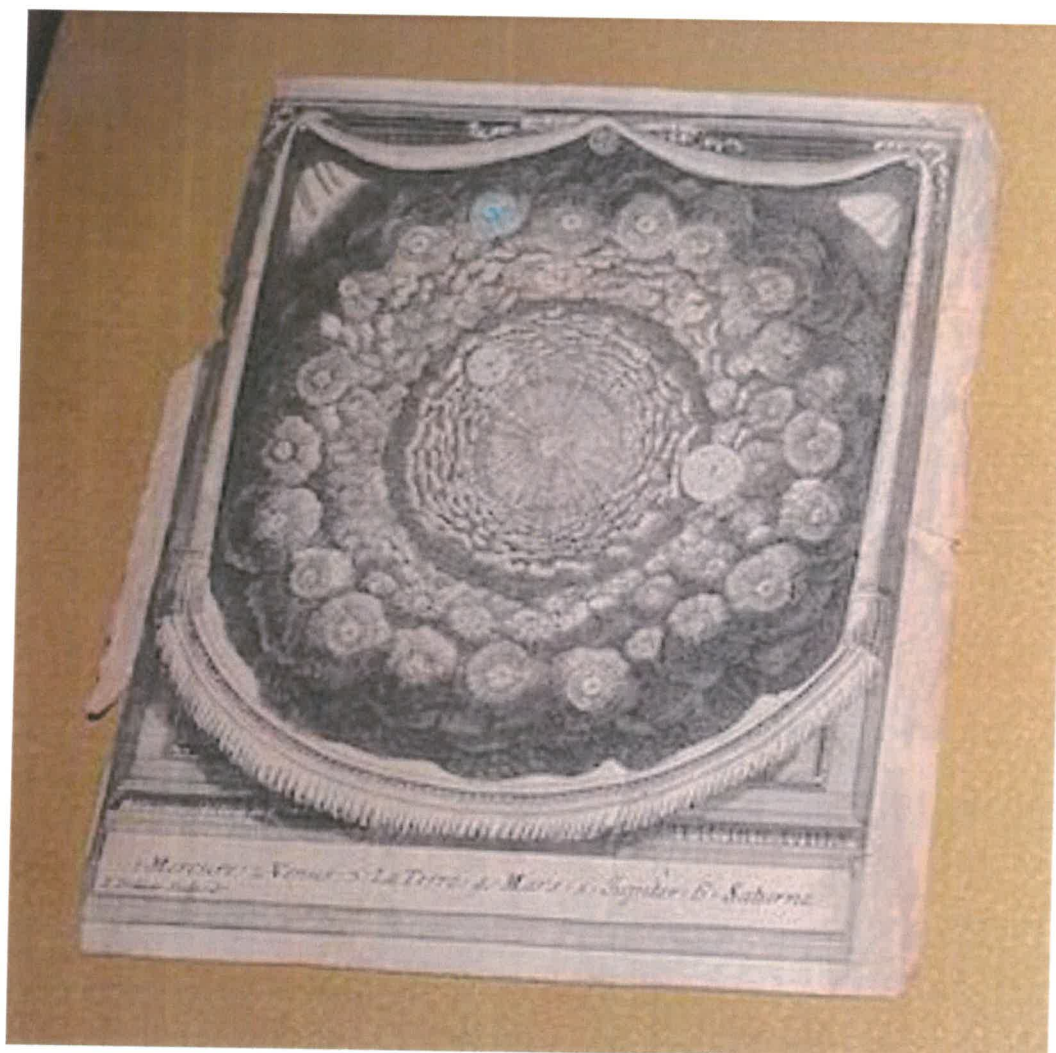
Med en større hjerne

Uten å se lyset fra andre galakser

Kanskje min galakse er en murstein i et univers

Uten den byggesteinen kollapser det hele

I et sort hull

Kine

Tik tok tik tok vitsen....

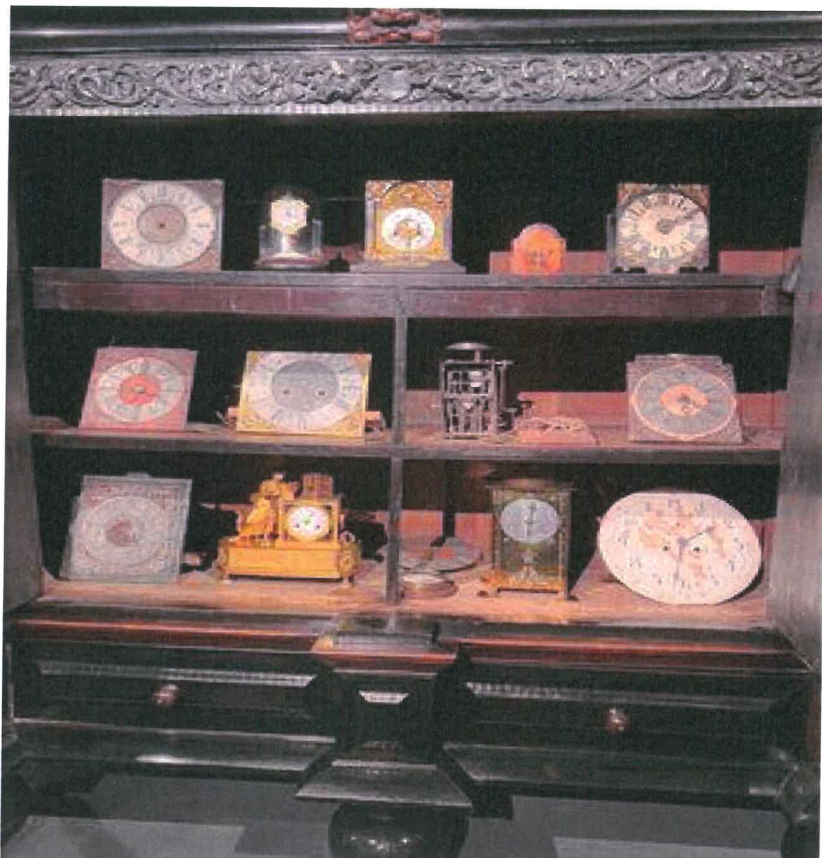
«Pappaaa!» kommer det ut fra barnerommet. Emil på 6år har nettopp kommet hjem fra AKS, han har nemlig lært seg nye vitser. Noen kanskje litt grove, andre litt lange som ikke har noen meninger eller betydninger. Men morsomme syns nå han da. Igjen kommer det en hylende «PAPPAAAAAAA!» ut fra rommet. Pappa Hans nærmer seg rommet med en kjele og et kjøkkenhåndkle. «Ja, Emil. Hva er det?...» sier Hans spørrende. «Pappa pappa, har du hørt denne vitsen?». «Nei, hvilken da? Det finnes så mange». «Har du hørt en visten? KATTA MED SLIPS» Emil ler så han nesten griner. Pappa Hans bare humrer, «Ja, den har jeg hørt». Emil sier at han har en til, og denne er enda bedre. For den hadde han nemlig lært fra Truls. Truls var nemlig 3 år eldre enn Emil, og han var ikke bare eldre han var også den kuleste i skolegården.

«Hør da nå da! Hva er det som går og går, men aldri kommer aldri til døra?» spør Emil med et smil fra øre til øre.

«Nei, det vet jeg ikke» sier pappa, han vet jo hva svaret egentlig er.

Emil ler så tårene spruter «Klokka, pappa! Klokka, den går jo, men kommer aldri til døra».

Pappa Hans går tilbake til oppvasken på kjøkkenet.

Nicole

Jeg valgte dette bildet fra utstillingen «ta deg TID» fordi dette vekket fram et barndomsminne fra min side. Slik som jeg tolker dette bildet så er det en popcornpose som poppes i en mikro uten at mikroen er tilstede. Dette vekket et gammelt barndomsminne og minner meg om moren min. Hun har helt siden jeg var liten alltid vært glad i popcorn og hun introduserte dette for meg i ung alder. Hun brukte å ta en stol et stykke unna mikroen når hun poppet popcorn slik at jeg fikk sett hva som foregikk. Hun brukte å poppe popcorn til meg og henne også valgte vi en film og se på sammen mens vi koste oss. Dette var en alenetid som jeg og moren min brukte og bruker enda å ha sammen. Det er enda slik den dag i dag, når jeg er hjemme på besøk så bruker vi å poppe popcorn sammen og sette på en felles serie og kose oss sammen uten at de andre i familien får lov å forstyrre.

To venner

To venner som står i en ring

En er liten, En er stor

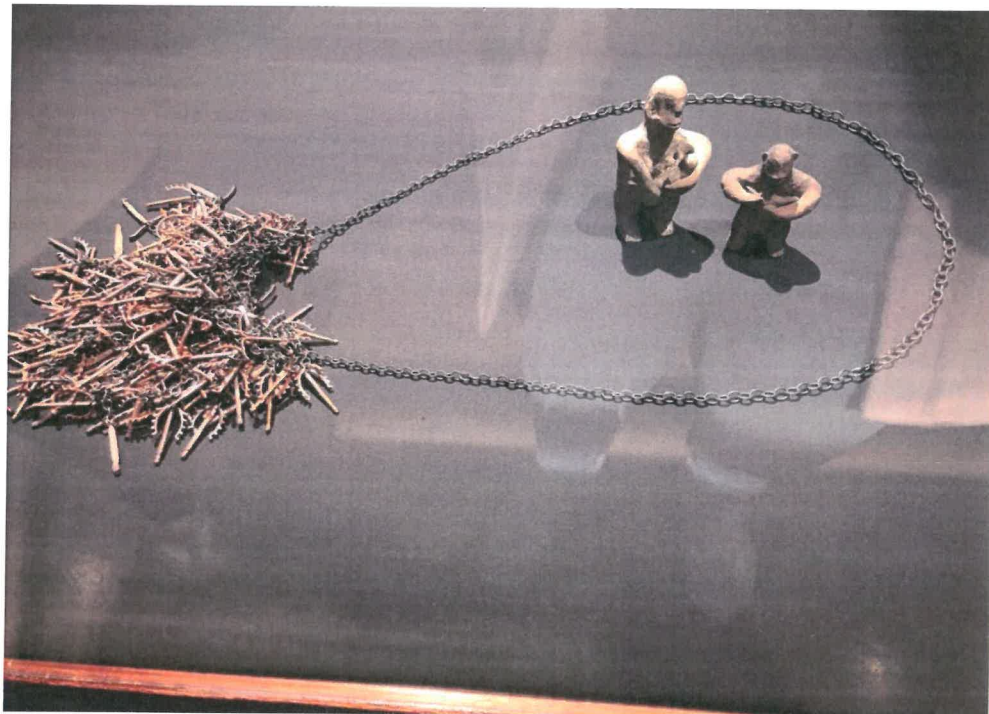
Den ene passer på

To venner som holder sammen

To venner som står i en ring

Ingen plass skal de gå

De skal i ringen stå

Etterarbeid fra Kunstindustrimuseet.

Fortelling:

Gulvet knakte mykt under føttene hennes.

De store vinduene strekte seg nesten helt opp til taket, slik som de alltid hadde gjort.

Med deres hvite rammer og bølgende glass minnet de henne om når hun pleide å bruke deres karmen som hus for billene hun fant i hagen. Minnet om når hun laget senger til dem av nøtteskall og stoffbiter hun fikk fra moren.

Det begynte å bli en stund siden hun sist hadde vært inne på barnerommet.

Kanskje det var den distinkte og deilige lukten av nyfødt spedbarn, som merkelig nok aldri hadde forlatt veggene siden hun var et barn.

Eller kanskje det var voggen.

Voggen som stod så stille i hjørnet.

Voggen som faren hennes hadde ligget i.

Voggen som hun hadde ligget i.

Voggen hun husket å ha sett sin livløse lillebror ligge i, bare ni dager etter han var blitt født.

Hun lot hånden dale til kulen på magen hennes.

Og tenkte over hennes eget barn i voggen.

Ville hun like voggen da, eller ville den fortsette og se ut som et bur?

Et bur med madrass av dun og av glattpolert tømmer.

Skrevet av Ragnhild.

1,2,3 popp!

De putter meg ned i handlekurven. Legger meg i posen og tar meg med hjem. Plasten rundt meg river de fort av, før de bretter meg iherdig ut og legger meg flatt ut på benken. «Endelig popcorn!» hører jeg en barnestemme rope. «Ja, nå skal vi kose oss» sier en vennlig damestemme. Etter en liten stund hører jeg de åpne døra til mikro-ovnen. Jeg blir lagt inn, like flatt som på benken. Det piper litt, så begynner jeg å snurre rundt. det blir varmt. Veldig varmt.

1,2,3 POPP!

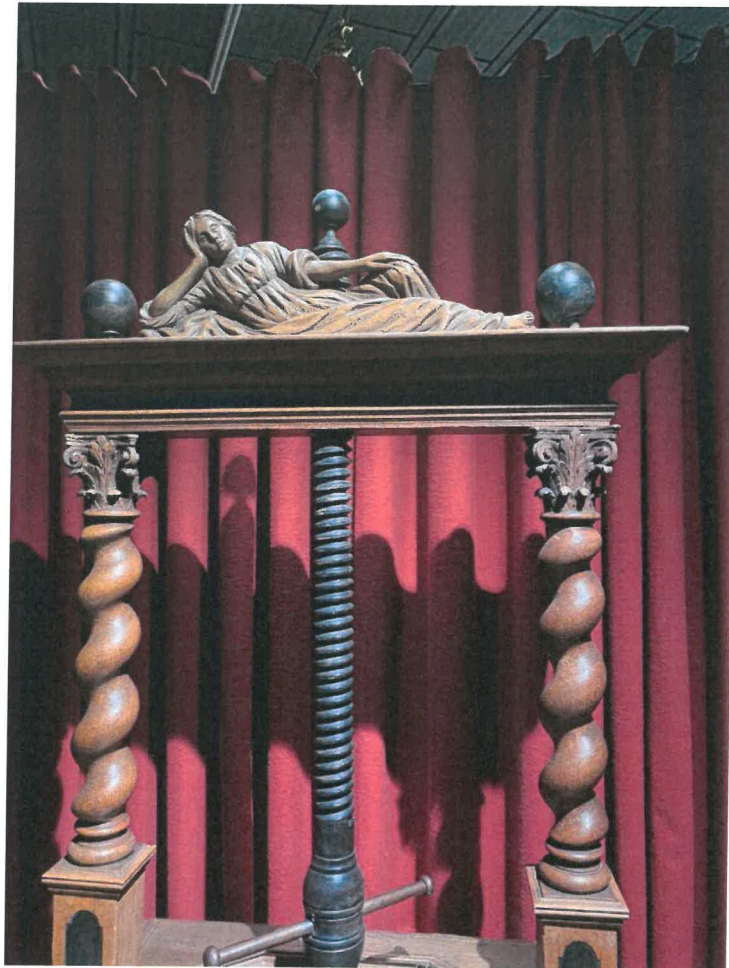

Barn i de voksnes klær.

Dette skapte engasjement hos meg fordi før ble barn ofte sett på som små voksne.

Heldigvis er ikke dette tilfellet i dag.

-Mats

Når jeg ser denne personen tenker jeg at dette er en person som tar livet med ro og nyter det, personen bekymrer seg ikke over tiden. Kan se ut som en person som liker å dagdrømme ut i fra måten personen ligger på og bare har øynene igjen. Personen har ingen bekymringer og tar livet som det faller seg.

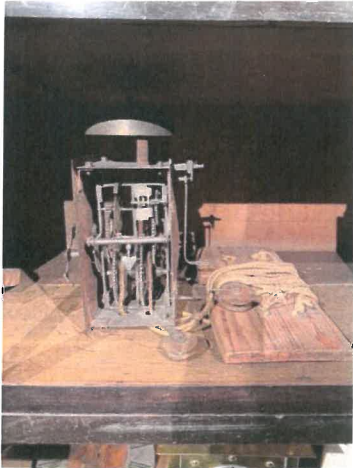
Upoppa popcorn, papp og papir

Denne installasjonen ga meg straks assosiasjon til min barndom på grunn av sangen «Upoppa popcorn» av Asgeir Borgermoen, min barndomshelt. Jeg husker så godt Asgeir og vaskebjørnen Vaske bra BarneTV-serien «Fritt fram». Et spesielt minne jeg har til dette, er fra en ferietur en sommer med pappa og storesøsteren min. Mamma jobbet, så vi tre dro på ferie alene til Hunderfossen. Vi tilbragte flere dager i parken, det var fint vær og masse å gjøre, et skikkelig paradys for 4 år gamle meg. En av dagene var det konsert og selveste Asgeir var hoved begivenheten. Han hadde stilt i stand et skikkelig show med både musikk og forskjellige triks både på og av scenen. Resten av ferien spilte vi musikken til Asgeir både i bilen og hjemme. Vi har til og med familiefilmer på VHS hvor jeg og en nabogutt leker og danser til sangen «Upoppa popcorn» hjemme i stua. Vi slengte oss rundt, hoppet og lø.

- Sofie

Norsk

I barnehagen klokken tikker, tiden den stikker.

Mor leverer i barnehagen, hun jobber hele dagen.

Man har det gøy, og lager litt støy.

Barn leker og gjør litt rampestreker.

Spiser mat med glassfat.

Leker ute på en treskute.

Far henter, mens du leker han venter.

Kunstindustrimuseet – etterarbeid

Jeg oppdaget denne popcornposen i museet

Mens klassen gikk inne på kunstindustrimuseet

Den lå på bordet foran meg

Det fikk frem smilet hos meg